

Дяк: Молитвами святих отець наших... Царю Небесний, Трисвятоє по Отче наш

Слава во вишніх Богу, і на землі мир, во чоловіцїх благоволеніє. 3 р

Господи, устні мої отверзєши, і уста моя возвістять хвалу Твою. 2 р

Псалом 3 (Понеділок)

Господи, як намножилось ворогів моїх! Скільки тих, що повстали проти мене! Багато кажуть душі моїй: «Нема йому спасіння в Богові його». Але Ти, Господи, захист мій, Ти слава моя, Ти підносиш голову мою. Голосом моїм кличу я до Господа, і Він чує мене з гори святої Своєї. Я лягаю, і сплю, і встаю, бо Господь захищає мене. Не побоюся я безлічі напасників, що звідусіль нападають на мене. Встань, Господи, і спаси мене, Боже мій, бо Ти вражаєш усіх ворогів моїх і зуби нечестивців сокрушиш. Від Господа спасіння, і над народом Твоїм благословення Твоє. Я лягаю, і сплю, і встаю, бо Господь захищає мене.

Псалом 37 (Вівторок)

Господи, у гніві Твоїм не суди мене і не в люті Твоїм карай мене. Бо стріли Твої пройняли мене і рука Твоя гнітить мене. Нема цілого місця на тілі моїм від гніву Твого, нема спокою в кістках моїх від гріхів моїх. Бо беззаконня мої перевищили голову мою і, як тягар великий, пригнітили мене. Смердять і гниють рани мої від безумства мого. Я зовсім зігнувся, поник, і цілий день сумуючи ходжу. Бо стегна мої ранами покриті, і нема здорового місця на тілі моїм. Я знемігся і занепав, ридаю від болю серця мого. Господи, перед Тобою всі бажання мої і зітхання мої не втаєні від Тебе. Серце моє стривожене, покинула мене сила моя, і світло очей моїх — і його вже не стало в мене. Друзі мої і приятелі мої одійшли від мене, і родина моя стала осторонь мене. А ті, що шукають душі моєї, поставили сітку на мене, і ті, що бажають загибелі мені, щодня придумують підступи. А я, наче глухий, не чую, і як німий, не відкриваю уст моїх. Я став, як людина, що не чує, і не має чим виправдатися. Бо на Тебе, Господи, моя надія, Ти даси відповідь, Господи,

Боже мій. І я сказав: «Нехай не потішаються з мене вороги мої». Я — мов поранений, і болі мої зо мною завжди. Бо провину мою я визнаю і сумую через гріх мій. Вороги ж мої живуть і зміцнюються більше, ніж я, і намножилося тих, що ненавидять мене без вини. Ті, що відплачують мені злом за добре, ворогують проти мене, що я про добро дбаю. Не покинь мене, Господи, Боже мій, не відходь від мене. Поспіши на поміч мені, Господи, Спасителю мій. Не покинь мене, Господи, Боже мій, не відходь від мене. Поспіши на поміч мені, Господи, Спасителю мій.

Псалом 62 (Середа)

Боже, Боже мій, до Тебе з ранку лину я, жадає Тебе душа моя в землі пустій, сухій та безводній. Як у святиню явився я до Тебе, щоб бачити силу Твою і славу Твою. Бо милість Твоя краща над життя, уста мої прославлятимуть Тебе. Хвалитиму Тебе так, поки й життя мого, і в ім'я Твоє буду підносити руки мої. Як тлустом і маслом наповнюється душа моя і радісним голосом хвалять Тебе уста мої, коли я згадую Тебе на постелі моїй і всі години ночі думаю про Тебе. Бо Ти прийшов на допомогу мені, і в тіні крил Твоїх я радуюся. Лине до Тебе душа моя; правиця Твоя підтримує мене. Ті ж, що даремно шукають душу мою, впадуть у безодню підземну, вразить їх сила меча, здобиччю звірів вони будуть. Цар же звеселиться в Бозі, і радітиме кожний, хто покладається на Нього. Бо замовкнуть уста тих, що говорять неправду.

Всі години ночі думаю про Тебе. Бо Ти прийшов на допомогу мені, і в тіні крил Твоїх я радуюся. Лине до Тебе душа моя; правиця Твоя підтримує мене.

Слава: і нині: Алилуя, алилуя, алилуя, слава Тобі, Боже (3)

Під час читання передпочаткового псалма предстоятель, священники, диякон із Євангелієм, паламарі із свічками та кадилом виходять на церкву у призначене місце і залишаються там до входу. Диякон кладе Євангеліє на аналой. Перед аналоєм паламарі ставлять підсвічники.

Предстоятель із священниками та дияконами тихо моляться тричі із поясними поклонами: Боже, очисти нас грішних і помилуй нас.

Далі священник промовляє звичайні молитви, тричі здіймаючи руки:

Царю Небесний, / Утішителю, Душе істини, / Іже везді сий і вся ісполняй, / Сокровище благих і жизні Подателю, / прийди і вселися в ни, / і очисти ни от всякія скверни, / і спаси, Блаже, душі наша.

Диякон голосно: Владико, благослови.

Свящ.: Слава Святій, Єдиносущній, і Животворчій, і Нероздільній Тройці завжди, нині, і повсякчас, і на віки вічні. (Благословенне Царство Отця і Сина і Святого Духа нині і повсякчас і навіки віків.) **Люди:** Амінь.

Світільна екстенія

Диякон: Господу помолимся. **Люди:** Господи, помилуй.

Ієрей: Дякуємо, Отче Небесний,/ що доживши до нинішнього ранку, і ми побачили світло денне!/ Нині прийшли ми у церковне зібрання,/щоб, розважаючи над Писанням Твоїм,/ молитовно звершити спомин страждального шляху Сина Твого Єдиного/ та достойно приготуватися святкувати світле Христове Воскресіння./ Благослови запалити світильники дому Твого,/ щоб темряву розігнавши, були просвітлені сяйвом Твоєї Божественної благодаті,/ і благоговійно прославляли Тебе піснеспівами духовними.

Бо Ти є Світилом на шляхах наших і лиш Тобі належить усяка слава, честь і поклоніння разом із Сином Твоїм, і Святим Духом, нині, і повсякчас, і на віки вічні. **Люди:** Амінь.

Перший антифон-прокімен

із 53 розділу книги пророка Ісаї, співається на черговий глас.

Дяк: Аلیلую, аلیلую, аلیلую.

Люди повторяють після кожного стиха : Аلیلую, аلیلую, аلیلую.

1. Хто повірив тому, що почув від нас? Кому відкрилася сила Господньої руки? Адже Він піднявся перед Ним, як паросток від кореня з сухої землі. Не було в Ньому ні вигляду, ні величі, – ми Його бачили, але не було нічого, що можна було б собі побажати.

2. Він був зневажений і відкинутий людьми, – Страждалець, Котрий зазнав болю, від Якого люди відвертали свої обличчя; Ним гидували, і ми за ніщо вважали Його. Але ж Він поніс на Собі наші недуги, взяв на Себе наші страждання, тоді як ми вважали, що Він покараний, побитий і принижений Богом.

3. Він же був зраний за наші гріхи, був катований за наші провини. Завдяки перенесеному Ним стражданню, нам подаровано мир, – Його ранами ми оздоровлені!

4. Всі ми заблукали й розбрелися, як вівці, – кожний з нас пішов власною дорогою, та Господь поклав на Нього гріхи всіх нас. Над Ним знущались, принижуючи Його, але Він не відкривав Своїх уст. Його вели, як ягня, на заклання, – Він мовчав, як вівця, перед тими, котрі її стрижуть, – так і Він не відкривав Своїх уст.

5. Після катувань і суду Його забрали... Хто з Його народу міг усвідомити, що Він забирається з землі живих, і що за беззаконня Мого народу Його приречено на смерть? Йому могилу визначили зі злочинцями, але Він був похований в багатого, адже Він не вчинив жодного злочину, і Його уста не знали неправди.

6. На те була Господня воля, щоб завдали Йому ран і смерті. Якщо віддасть Своє життя, як викупну жертву, то Він побачить Своє потомство, – продовжаться Його дні, й Господні наміри щодо Нього будуть успішними.

7. Після Своїх страждань Він побачить хороші плоди, і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі.

8. Тому дам Йому уділ серед великих, – Він ділитиме здобич з найсильнішими за те, що віддав Себе на смерть, і був зарахований до злочинців. Отже, Він поніс на Собі гріхи багатьох і за злочинців заступатиметься.

Тропар повільно та милозвучно, глас 8. У В. понеділок :

Страждань Господніх спомин,/ нинішній день розпочинає,/ прийдемо ж вірні, зустріньмо його піснеспівами:/ Творець бо приходить, щоб Хрест прийняти,/ зраду, суд несправедливий, знущання та муки/ Він добровільно терпить, щоб спасти людину./ Тому з любов'ю взиваймо до Нього:/ Свят, Свят, Свят еси, Боже, Відкупителю наш помилуй нас! (тричі)

Єктенія мала

Диякон: Ще й ще з миром Господу помолимося. **Люди:** Г-и, помилуй.

Ієрей: Від самого ранку лине дух наш до Тебе, Боже наш, бо настанови Твої – світло для нас на землі. Навчи нас благоговійно служити Тобі, провадити святе життя, чинити справедливо з людьми, бо справи наші прославляють Тебе, істинного Бога, перед народами. Прихили вухо Твоє і вислухай нас, і пом'яни, Господи, по імені всіх, що стоять тут і моляться з нами, і спаси їх силою Твою. Благослови людей Твоїх і освяти спадок Твій. Зішли мир світові Твоєму, Церквам Твоїм, священикам і всім людям Твоїм.

Бо благословилося і прославилося дорогоцінне і величне ім'я Твоє, Отця, через Сина, у Святому Дусі, нині, і повсякчас, і на віки вічні. **Люди:** Амінь.

Сідален після першого антифону, глас 1 У В. понеділок :

Молитовно згадаймо Господні страждання, / які, немов світила спасительні, освітлюють світ:/ бо Христос гряде постраждати ради любові до нас; / Той, Хто все тримає в руці Своєї / добровільно простягає руки на Дереві, / щоб відкупити рід людський. Слава і нині, той самий.

Другий антифон - прокімен у понеділок із 63 псалма

Дяк: Праведні радітимуть у Господі, і захист знайдуть у Ньому.
Люди повторяють приспів після кожного стиха.

1 Боже, вислухай мій голос, коли я жаліюсь, оберігай моє життя від страху перед ворогами.

- 2** Захисти мене від зграї лиходіїв, від посягання злочинців.
- 3** Нагостили вони свій язик, як меч, ціляться отруйними словами, наче стрілами, аби із засідки прошити стрілою невинного; стріляють на нього зненацька і не бояться.
- 4** Вони утверджуються в лихому намірі, – змовляються, таємно ставлячи капкани. Вони кажуть: Хто ті капкани помітить?
- 5** Вони замишляють злочин, приховуючи продумані плани, в той час як нутро та серце кожного незбагненні!
- 6** Але Бог випустить на них стрілу, і вони несподівано отримають рани.
- 7** Їхній язик обернеться проти них самих і приведе до падіння, а всі, що спостерігатимуть за ними, лише похитуватимуть головами.
- 8** Тоді кожну людину охопить страх, і вони сповіщатимуть про Божі діла, роздумуючи про Його діяння. І всі щирі серцем торжествувати будуть.

Сідален після другого антифону, глас 1. У В. понеділок :

Невидимий Суддя! / Яке диво, що Ти став видимим тілесно?! / Яке величне смирення! - Ти приходиш, щоб бути убитим людьми беззаконними./ Яка любов невимовна?! / Бо Ти спасаєш нас, Своїми стражданнями осуджуючи наше засудження./ Тому хвалу Тобі одностайно приносимо,/ прославляючи велич і славу могутності Твоєї, Слово. **Слава і нині, той самий.**

Третій антифон- читання із книги Буття, гл. 39 Рефлексія

Єктенія мала

Диякон: Ще й ще з миром Господу помолимось. **Люди:** Гос-ди помилуй

Ієрей: Владико Боже, Святий і Незбагнений, Ти світлу наказав засяяти із темряви, Ти заспокоїв нас у нічному сні, а сьогодні підняв із постелі для прославлення і звеличування Твоєї милості: з великої щедрості Своєї благослови нас, що нині поклоняємось Тобі і по змозі дякуємо Тобі, і обдаруй нас всім, що просимо, для спасіння. Покажи нас синами денного світла та

наслідниками вічних Твоїх благ. Пом'яни, Господи, всіх людей Твоїх тут присутніх, які моляться з нами, і всіх братів і сестер наших, що на землі, на морі і на всякім місці володіння Твого потребують людинолюбства й помочі Твоєї, і всім подай велику благодать Твою, щоб слідуючи дорогою спасіння, в усіх обставинах, невинно славили дивне і безмежне милосердя Твоє.

Бо Ти єси Бог милості, щедрот і людинолюбства, і Тобі славу віддаємо, Отцю, через Сина, у Святому Дусі, нині, і повсякчас, і на віки вічні. *Люди: Амінь.*

Кондак і ікос

У В. понеділок :

Кондак, глас 8: **О**плакував Яків Йосипа втраченого,/ а той, прославлений, сидів на колісниці, як цар шанований,/ бо не ставши одного разу рабом насолод з єгиптянкою,/ він здобув за це славу від Того,/ Хто бачить таємниці людських сердець / і Дарує вінці нетлінні.

Ікос: **Д**о скорботи нині ридання додаймо, / і проллємо сльози разом із Яковом, / оплакуючи Йосипа видом прекрасного та цнотливого, /що був проданий в рабство тілом, але душу зберіг непоневоленою / і владу над усім Єгиптом отримав: / бо Бог охороняє вірних Своїх,/ підносить їх і до слави веде нетлінної.

Псалом 50

Канон *трипісець* *Тріоді згідно дня* **У В. понеділок :**

Пісня 1, глас 8

Ірмос: **В**изволителеві, що розбив військо силою Своєю/ і перевів Ізраїль через Червоне море,/ заспіваймо Йому -Богу нашому,/ бо Він прославився!

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Цнотливості Йосипа наслідуймо, вірні; /і пізнаємо Того, хто людину розумом вшанував, / проводячи життя з усякою обережністю, / звершуючи справи благочестя.

Образ Владики показуючи,/ Йосиф був вкинений до рову,
проданий рідними,/ все терпить, прекрасний, / як воістину
прообраз Христовий. **Слава і нині.**

Ірмос: Визволителеві, що розбив військо силою Своєю...

Пісня 8

Ірмос: На святій горі прославився,/ і в купині вогнем Мойсеєві
таїну Приснодіви показав,/тож Господа оспівуйте/ і прослав-
ляйте Його по всі віки.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Обмаль добрих справ/ уподібнює нас до безплідної смоков-
ниці: / принесімо ж плоди покаяння, / щоб не висохнути, як
колись вона,/ і не отримати прокляття вічності у безодні вог-
ненній.

Зголоднів заради людського спасіння Христос,/справжній
хліб життя і Бог мій. / І коли побачив фігове дерево, лише ли-
стям покрите,/ прокляв його як прообраз безплідної синагоги,/
що покривається листям закону без плодів благодаті. **Слава і нині.**

**Хвалимо, благословляємо, поклоняємось Господу, оспівуємо і
прославляємо по всі віки.**

Ірмос: На святій горі прославився... **«Чеснійшу» не співаємо!**

Пісня 9

Ірмос: Чужою є матерям незайманість , / і невластиве дівам ді-
тонародження – / те й інше відбулося на Тобі, Богородице: /
тому всі ми, земні племена, / невпинно Тебе величаємо.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Поспішає Ісус, за світ постраждати,/ іде з учениками Своїми
до міста Єрусалима,/ щоб хресні муки, за любов до людей пе-
ренести.

Приєднаймося і ми до Господа,/ Який поспішає за всіх поме-
рти,/ будьмо готовими до ганьби та приниження,/ щоб з Ним
постраждавши, разом з Ним і прославитися.

Ірмос: Чужою є матерям незайманість... *Робимо великий поклін*

Єктенія мала

Диякон: Ще й ще з миром Господу помолимося. Люди: Господи помилуй

Боже наш, Величний і всемогутній!/ Ти з волі Своєї ангельські Сили сотворив, і Землю тілесними істотами наповнив і красою природною Всесвіт прикрасив і у потрібний час Сина Свого послав для спасіння всього творіння, тож молимо Тебе і благаємо: прийми посильну хвалу нашу від усіх створених руками Твоїми, бо Тобі вклоняється кожний рід небесних, і земних, і підземних, і все живе і бездиханне творіння прославляє незбагненну славу Твою, бо Ти єдиний Бог Істинний і Милосердний.

Тому достойно і праведно Тебе хвалить усе творіння, і ми разом з ними славу возсилаємо, Єдиному Богу - Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки віків. Люди: Амінь.

Хвалитні, псалом 148

Дяк: Все живе нехай хвалить Господа

Люди співають приспів після кожного стиха: Все живе нехай хвалить Господа

Хваліть Господа з небес, хваліть Його на висотах! Хваліть Його, усі Його ангели. Хваліть Його, усі Його сили.

Хваліть Його, сонце й місяцю. Хваліть Його, усі зорі й світло. Хваліть Його, небеса небес і вода, що над небесами.

Хай хвалять Господнє Ім'я, бо Він сказав, — і вони з'явилися, заповів — і вони створилися. Він поставив їх навіки і навіки-віків, видав наказ, що не промине.

Хваліть Господа із землі, змії й усі безодні вогонь, град, сніг, лід, вітряна буря, — ви, що виконуєте Його веління,

Гори й усі узвишся, плодоносні дерева й усі кедри, Звірі й уся худоба, плазуни й крилаті птахи,

Царі землі й усі народи, вельможі й усі судді землі, Хлопці й дівчата, старі разом із молодими!

Хай хвалять Господнє Ім'я, бо величним є Ім'я Його одного. Слава Його — на землі й на небесах.

І Він підійме силу Свого народу. Хвала всім Його праведним, — синам Ізраїля, народові, що близький до Нього.

Псалом 149

Заспівайте Господу нову пісню, — Йому хвала на зібранні праведних.

Нехай радіє Ізраїль своїм Творцем, хай пишаються сини Сіону своїм Царем.

Хай хвалять Його Ім'я хором, нехай грають Йому на тимпані й псалтирі,

Бо Господь любить Свій народ і прославить лагідних спасінням.

Праведні будуть хвалитися в славі й радітимуть на своїх постелях.

Прославлення Бога на їхніх устах і мечі двосічні в їхніх руках: щоб відплату дати племенам, кару — народам;

Щоби пов'язати їхніх царів путами та їхніх вельмож — залізними кайданами;

Звершити над ними записаний суд. Така слава — для всіх Його праведних.

Ектенія кадильна

Диякон: **Щ**е й ще з миром Господу помолимося.

Ієрей: **О**тче Небесний, Ти послав Сина Свого, Господа нашого Ісуса Христа, Агнця Непорочного, щоб Він жертвою Своєю за нас, поклав край нечестивим жертвоприношенням демонам, і наповнив землю солодкими пахощами хвали Твоєї. Прийми нині кадило запашне, що його приносимо перед Тобою у цей ранковий час ради слави Твоєї! Хай розіллється у Божому домі духмянний аромат, як передчуття райської насолоди,/ нехай наповниться церква клубами диму, як храм Соломона славою Божою,/ хай в'ється запашне куріння кадила до висот,/ немов молитва вірних Твоїх до престолу Небесного.

Бо Ти Єдиний Бог наш і ми прославляємо Тебе, через Сина Твого Єдинородного у Святому Твоєму Дусі, нині і повсякчас і на віки вічні. Люди: Амінь.

Священик із кадилом виголошує: Все живе нехай хвалить Тебе бо показав нам Світло. і звершує кадження всього храму.

Псалом 150

Свящ.: Все живе нехай хвалить Тебе, бо показав нам Світло.
Люди співають приспів після кожного стиха: Все живе нехай хвалить Тебе, бо показав нам Світло

Дяк: Хваліть Бога у святині Його, хваліть Його на могутньому Його небозводі.

Хваліть Його за чудеса Його, хваліть Його за безмежну велич Його.

Хваліть Його звуком труби, хваліть Його на псалтирі й гуслах.

Хваліть Його на тимпані й хором, хваліть Його на струнах і на сопілці.

*1-га стихира на **хвалітех** У В. понеділок:*

Гл. 1 Господь, йдучи на добровільне страждання, / говорив апостолам на шляху: / «Ось ми підіймаємося до Єрусалиму, / і буде зраджений Син Людський, як написано про Нього»! / Ходімо ж і ми та очищеними думками / будемо супроводжувати Його, і з Ним розіпнемося, / і умертвімо себе заради Нього для житейських пристрастей, / щоб і ожити з Ним, і почути слова Його: / «Вже не в земний Єрусалим іду, щоб постраждати, / але підіймаюся до Отця Мого та Батька вашого, / до Бога Мого та Бога вашого, / і вас з Собою піднесу до гірського Єрусалиму / у Царство Небесне!»

Хваліть Його на цимбалах милозвучних, голосно хваліть Його на цимбалах дзвінких.

*2-га стихира на **хвалітех***

Гл. 1 Господь, йдучи на добровільне страждання...

Слава Отцу, і Сину, і Святому Духу. У Вел. Понеділок:

Глас 5: Спомин звершуючи спасительних страждань Христа Бога, / невимовне Його довготерпіння прославмо, вірнії, / бо Він Своїм милосердям і нас оживив, / гріхом на смерть приречених, / як Благий і Людинолюбний.

І нині і присно, і во віки віков. Амінь. У Вел. Понеділок:

Глас 5: Господи, ідучи на страждання, Ти утверджував учнів Своїх, / покликавши їх, говорив їм наодінці: / «Чому ви слів Моїх не пам'ятаєте, які Я раніше говорив вам, / чи ж не написано пророками, / що в Єрусалимі повинен Христос смерть прийняти? / Нині ж настав час, про який Я казав вам: / бо ось, Я віддаю Себе в руки грішників на наругу; / і вони, до хреста Мене приб'ють / і виставлять мене мертвого на ганьбу та на поховання оддадуть. / Однак тримайтеся! / бо Я повстану на третій день / на радість вірним і на життя вічне!»

Диякон: Піднесемо ранішню молитву нашу Господеві. **Люди:** Г-ди, пом-й.

Ієрей: Хвалимо, оспівуємо, благословляємо і дякуємо Тобі, Боже батьків наших, що Ти забрав тінь нічну і явив нам знову світло денне. Молимо Твою благість: Милостивий будь до нас грішних і прийми моління наше у великому Твоєму милосерді, бо до Тебе прибігаємо, милостивого і всемогутнього Бога. Засвіти в серцях наших істинне сонце правди Твоєї! Просвіти ум наш і почуття всі обнови, щоб, як у день, ходили ми пристойно шляхом заповідей Твоїх і досягнули життя вічне, і сподобилися насолоди неприступного світла Твого, бо в Тебе є джерело життя, ти Бог наш і Тобі подяку приносимо, Отцю через Сина у Святому Дусі, радісно промовляючи: Слава Тобі, що Світло нам показав!

Мале Славослов'я

Дяк: Слава во вішніх Богу, і на землі мир, во чоловіцях благоволеніє.

Хва́лим Тя, благосло́вим Тя, кла́няємтися, славосло́вим Тя.

Благода́рім Тя, вели́кія ра́ди сла́ви Твоє́я.

Го́споди Ца́рю Небе́сний, Бо́же Отче Вседержі́телю, Го́споди Си́не Єдиноро́дний, Ісу́се Христé, і Святі́й Ду́ше.

Го́споди Бо́же, А́гньче Бо́жий, Си́не Оте́чь, вземля́й гріх мі́ра, поми́луй нас:

Вземляй гріхі міра, приймі молитву нашу: Сидяй одесну́ю Отця́, помилуй нас.

Яко Ти єси́ Єдин свят, Ти єси́ Єдин Господь, Ісус Христос, во славу́ Бо́га Отця́, Амінь.

На всяк день благословлю́ Тя, і восхвалю́ Ім'я́ Твоє́ во віки, і в вік віка.

Господи, приб́ижище бил єси́ нам в род і род.

Аз ріх: Господи, помилуй мя, ісцїлі ду́шу мою́, яко согріших Тебі́.

Господи, к Тебі́ приб́ігох, научі мя творіти во́лю Твою́, яко Ти єси Бог мой:

Яко у Тебе́ істо́чник животá, во світі Твоє́м узрїм світ.

Проба́ви мїлость Твою́ віду́щим Тя.

Сподо́би, Господи, в день сей без гріха́ сохрани́тися нам.

Благословен єси́, Господи, Бо́же оте́ць на́ших, і хва́льно і просла́влено Ім'я́ Твоє́ во віки, Амінь.

Буди́, Господи, мїлость Твоя́ на нас, я́коже упова́хом на Тя.

Благословен єси́, Господи, научі мя оправда́нієм Твої́м.

Благословен єси́, Владі́ко, вразумі́ мя оправда́нієм Твої́м.

Благословен єси́, Святі́й, просвіті́ мя оправда́нїї Твої́ми.

Господи, мїлость Твоя́ во вік, діл руку́ Твою́ не презрі́:

Тебі́ подоба́єт хвала́, Тебі́ подоба́єт пі́ніє,

Тебі́ сла́ва подоба́єт, Отцю́, і Сїну, і Святóму Ду́ху, нїні і прїсно, і во віки віко́в, Амінь.

Читець: Добре є прославляти Господа і оспівувати Ім'я Твоє, Всевишній. Сповідати зрання милість Твою і істину Твою на всяку ніч. (Двічі) **Трисвяте. По Отченаш**

Стоячи в храмі слави Божої/ немов би на Небі стоїмо./ Ти, Брамо Небесна - Богородице,/ відкрий нам двері милості Твоєї.

Дияк.: І щоб сподобитися нам вислухати Святе Євангеліє, Господа Бога молимо.
Люди: Господи, помилуй (тричі).

Свящ.: Засвіти в серцях наших, людинолюбний Владико, не-
тлінне світло Твого богопізнання і налаштуй розум наш на
сприйняття Твого євангельського слова. Вклади в нас і страх
блаженних Твоїх заповідей, щоби ми, пристрасті тілесні подола-
вши, провадили духовне життя, думаючи й роблячи все угодне
Тобі. Бо Ти є просвітлення душ і тіл наших, Христе Боже, і Тобі
славу возсилаємо, з Безначальним Твоїм Отцем, і Всесвятим,
Благим і Животворчим Твоїм Духом, нині й повсякчас, і на віки
віків. Амінь.

Диякон: Премудрість, станьмо побожно. *Священник із свого місця благословляє лю-
дей запаленою свічкою у руці, промовляючи:* Світло Христове хай просвітлює всіх
словами Євангельськими!

Вірні стають на коліна. Предстоятель або дяк співає світилен.

Світильний

Чертóg Твой віжду Спáсе мой, украшénний, / і одéжди не íмам,
да вниду вонь: / просвіті одіяніє душі моєя / Світодáвче, і спасі
мя.

Світлицю Твою бачу, Спасителю мій, прикрашену,/ і одягу не
маю, щоб увійти в нього:/ просвіти вбрання душі моєї, Світла
Подателю,/ і спаси мене.

Дияк.: Премудрість! Станьмо благоговійно! Почуймо святе Євангеліє!

Свящ.: Мир усім. **Люди:** І духові твоєму.

Свящ.: Від Марка Святого Євангелія читання. **Люди:** Слава Тобі, Господи, слава
Тобі.

Дияк.: Будьмо уважні. **Диякон** дає цілувати Євангеліє предстоятелю і від-
носить його на престол.

Люди співають благословіння для проповідника: Дух Святий нехай найдé
на тебе,/ і сила Вишнього нехай осінить тебе.

Казання

Дияк.: З миром Господу помолимося. **Люди на кожне прохання:** Господи, помилуй.

За мир Божий, що сходить з неба, і спасіння душ наших Гос-
поду помолимося.

За мир в усьому світі, за добрий стан святих Божих церков і за
з'єднання всіх Господу помолимося.

За Божий дім цей і за тих, хто з вірою та благоговінням входять до нього, Господу помолимося.

За архиєпископа нашого **Полікарпа**, благочестиве пресвітерство, у Христі дияконство, церковних служителів і за весь народ Божий Господу помолимося.

За земну Батьківщину нашу, і за країну де ми живемо зараз, їх жителів, владу та військо.

За місто це і всі міста та села нашого краю, і всіх благочестивих християн, що мешкають або гостюють в них, Господу помолимося.

За всіх братів і сестер, які служать нашій церкві: доглядають і прибирають дім Божий, співають, навчають, готують їжу, Господу помолимося.

За тих, хто чесно трудиться і жертвує на справи Божі, і за весь присутній нині народ, що очікує від Тебе великої і багатой милості, Господу помолимося.

За тих, хто в дорозі, (хто на фронті,) за хворих, знесилених та поневолених, за біженців - і за спасіння всіх, Господу помолимося. **(І за рабів Божих імена)**

Люди : Господи, помилуй. **(тричі, повільно поки читають імена)**

За те, щоби визволитися нам від усякої скорботи, ненависті, небезпеки та насильства, Господу помолимося.

За блаженних і славних засновників святого храму цього, і за всіх раніше спочилих батьків, братів і сестер наших, що тут і повсюди благочестиво спочивають, Господу помолимося. **(І за рабів Божих імена)**

Люди : Господи, помилуй. **(тричі, повільно поки читають імена)**

За людей які не пізнали любові Божої, щоб Дух Святий зросив засохлі душі Своєю благодаттю, і пробудив до щирого покаяння та приєднав до Церкви вірних, Господу помолимося.

За сприятливу погоду, за врожай плодів земних і мирні часи Господу помолимося.

Заступи, спаси, помилуй і збережи нас, Боже, Твоєю благодаттю.

Увесь цей день провести свято, мирно й безгрішно/ у Господа просімо. **Люди на кожне прохання:** **П**одай, Господи.

Ангела миру,/ вірного провідника, охоронця душ і тіл наших/ у Господа просімо

Прощення й відпущення гріхів та провин наших/ у Господа просімо.

Доброго та корисного для душ наших,/ і миру світові/ у Господа просімо.

Залишок життя нашого/ в мирі й покаянні провести,/ у Господа просімо.

Християнського завершення життя нашого,/ безболісного, бездоганного, мирного,/ і виправдання на страшному Суді Божому/ просімо.

Пресвяту, Пречисту, Преблагословенну, славну Владичицю нашу Богородицю і Приснодіву Марію з усіма святими пом'янувши, самих себе й один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо. **Люди:** **Т**обі, Господи.

Господи, Ісусе Христе, Боже наш! Ти обіцяв, якщо двоє чи троє просять про щось у ім'я Твоє подати їм, прийми ж нині ці щирі благання і спільні молитви від повноти церкви про потреби наші, і за великою милістю Твоєю виконай прохання, які корисні для нас, і даруй нам в теперішньому віці пізнання Твоєї істини, а в майбутньому – життя вічне.

Бо Ти — Бог милостивий і людинолюбний, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, через Сина, у Святому Дусі, нині й повсякчас, і на віки віків. **Люди:** **А**мінь.

*Якщо до Утрени доєднується Літургія Освячення Чаші то переходимо на сторінку **18** до «Поцілунку миру», якщо ні, то одразу закінчення Утрени.*

Закінчення Утрени

Свящ.: **М**ир всім. **Вірні:** **І** духові Твоєму.

Свящ.: **Г**олови ваші Господеві приклоніть. **Вірні:** **Т**обі, Господи.

Свящ.: Господи святий, Ти во вишніх живеш і всевидячим оком Твоїм на все творіння споглядаєш! Перед Тобою приклонили ми гóлови душі й тіла і молимося до Тебе, Святий серед святих: Протягни руку Твою невидиму від святої оселі Твоєї і благослови всіх нас; а якщо ми у чомусь згрішили добровільно чи недобровільно, як благий і Людинолюбний Бог прости і даруй нам земні й небесні Твої блага:

Бо Твоє є милувати і спасати нас, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо: Отцю через Сина у Святому Дусі, нині і повсякчас, і на віки віків. **Вірні:** Амінь. **Господи, помилуй (40 р.) Владико, благослови!**

Свящ.: Благословенний Христос, Бог наш, завжди, нині і повсякчас, і на віки віків. **Вірні:** Амінь.

Свящ.: Небесний Царю, Церкву укріпи, віру утверди, народи присмири, світ утихомир, місто це в добрі збережи, і тих, що раніш спочили, в оселях праведних осели, а нас у покайнанні й слідуванні за Тобою приймай і помилуй як благий і Людинолюбний.

Вірні: Амінь. Господи, помилуй (3 р.). **Слава: і нині:**

Чеснішу від херувимів і незрівнянно славнішу від серафимів, що без зотління Бога Слово породила, сущу Богородицю, тебе величаємо. **Іменем** Господнім благослови, отче.

Свящ.: Молитвами святих отців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас. **Вірні:** Амінь.

Молитва св. Ефрема

Господи й Володарю життя мого! Духа байдужості, метушливості, самочинства й пустомовства віджени від мене **(поклон).**

Дух же стриманості, смирення, терпіння й любові даруй мені, рабу Твоєму **(поклон).**

Так, Господи Царю! Даруй мені бачити мої гріхи й не осуджувати брата мого, бо Ти благословенний на віки віків. Амінь **(поклон)**

Боже милостивий будь мені грішному **12 разів із малими поклонами і знову**
Господи й Володарю життя мого!

Свящ.: Слава Тобі, Христе Боже, надіє наша, слава Тобі!

Вірні: Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь. Господи, помилуй (3) Благослови!

Свящ.: Гряде Господь на добровільні страждання заради нашого спасіння, Христос, істинний Бог наш, молитвами пречистої своєї Матері, святих, славних і всехвальних апостолів, і всіх святих помилує і спасе нас, як благий і чоловіколюбець. **Вірні:** Амінь.

І співають многоліття.

Святійших патріархів православних/ і Архієпископа нашого Полікарпа, митрополита Італійського,/ настоятеля, братів і сестер святого храму цього,/ і всіх православних християн/ сохрани, Господи, на многая і благая літа.

Якщо правиться Літургія НД !!!

Поцілунок миру

Диякон лицем до церковного зібрання: **З** любов'ю привітайте один одного!

Христос посеред нас! **Люди:** **І** є, і буде!

Вірні обмінюються привітаннями за звичаєм, півчі співають повільно на гл 6:

Люблю Тебе, Господи!/ Ти - сіла моя!/ Господь- міцна опора моя,/ **пріхисток** мій і **Визволітель** мій!

Вхід у вітар

Тоді промовляє диякон стиха до священника: Час увійти у святилище, повели владико.

І йдуть до солеї. Священник, йдучи, промовляє: Благословен, хто йде в ім'я Господнє.

Диякон: Господу помолимося. **Господи,** помилуй.

Свящ.: Владико Святий і Премилостивий! Смиренно молимо Тебе: будь поблажливим до немічей служителів Твоїх. Очисти нас від всякої скверни, і наповни Благодаттю Духа Свого, щоб достойно звершили служіння Єдинородному Твоєму Сину і Богу нашому, Царю слави. Ось-бо нині Пречисте Його Тіло,

перебуває на цій священній трапезі у невидимому супроводі незчисленного воїнства Небесного, дай і нам разом з ними служити Тобі і причаститися святині Сина Твого, щоб, просвітивши очі розуму, ми стали синами світла, причасниками дня вічного.

Дияк.: Премудрість. Станьмо побожно.

Свящ.: Через жертву Христа Твого, що з Ним благословен єси з Пресвятим і Благим і Животворчим Твоїм Духом нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Півчі співають: Нині Сили Небесні з нами невидимо служать, / се бо входить Цар Слави, се жертва тайна совершена доприноситься.

Вірою і любов'ю приступимо, / да причастниці життя вічного будемо. / Алілуїа, алілуїа, алілуїа.

Нині Сили Небесні з нами невидимо служать: ось-бо входить Цар слави, ось Жертва таємна звершена в славі проводиться.

З вірою і любов'ю приступимо, щоб причасниками життя вічного бути. Алілуя, алілуя, алілуя.

Поки співають «Нині Сили», диякон взявши кадило, кадить св. трапезу, жертovníк, вівтар, іконостас і народ, проказуючи тихо псалом 50. Після кадіння священник та диякон ставши перед святим престолом, тричі проказують «Нині Сили Небесні»

Диякон іде до проскомидійного столу, де запалює свічку, вливає в потир вино і воду, нічого не кажучи, накриває малим покривцем. На дискос кладе великий покривець, зіздицю, ложечку та копіє та мовчки покриває малим покривцем. Після цього приносить на престол дискос та потир.

*Паламар дзвонить дзвіночком. Всі стають на коліна, півчі перестають співати. Священник встає з колін та, з великим благовінням, бере зі св. трапези ковчег із Святим Агнцем, повертається до народу і осіняє його ковчегом, говорячи: «**Ось Цар Слави**», розвертається, ставить ковчег на св. трапезу зліва від дискосу. Потім за допомогою ложечки та копія виймає один із св. Хлібів, кладе його на дискос, закриває ковчег і відставляє на своє місце. Паламар дзвонить дзвіночком. Всі встають з колін, півчі продовжують співати.*

Священник обкаджує зіздицю і ставить її на дискосі над Святим Агнцем, потім бере великий покривець і, обкадивши їх, покриває дискос і чашу, ставить свічку перед Святими Дарами, кадить Святе Принесення.

*При виконванні всіх цих дій священник нічого не проказує із того, що проказується на повній літургії, а тільки при кожній дії каже: **Господу помолимося; Господи, помилуй, а наприкінці — Молитвами святих отців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас.***

Священник читає молитву «Всемогутній Вічний, Боже!», віддає кадило і далі за чином. Хор закінчує співати «Нині сили»

Свящ.: Всемогутній Вічний, Боже! Незбагненний розумом і Не-осяжний в любові! Ти початок і кінець буття світу, володієш життям та смертю і живеш у Світлі неприступному. Прийми нині з рук творіння Твого приношення імені Твоєму, через Пришестя Святого Твого Духа. Хай будуть вони народу Твоєму не на суд чи засудження, для зцілення гріховної природи, для наслідування вічного життя, для бадьорості та освячення, на славу та честь Тобі, Господи, через Христа Ісуса, Господа нашого, разом з Яким Тобі з Всесвятим Твоїм Духом слава на віки віків, амінь.

Коли ж проспівують «Нині Сили», священник промовляє молитву св. Єфрема Сиріна з трьома поклонами.

Господи й Володарю життя мого! Духа байдужості, метушливості, самочинства й пустомовства віджени від мене (**поклон**).

Дух же стриманості, смирення, терпіння й любові даруй мені, рабу Твоєму (**поклон**).

Так, Господи Царю! Даруй мені бачити мої гріхи й не осуджувати брата мого, бо Ти благословенний на віки віків. Амінь (**поклон**). *Потім відкриті Царські врата завішують катапетасмою наполовину. Після цього диякон виходить із вівтаря і на звичайному місці виголошує:*

Дияк.: Доповнимо молитву нашу Господу.

Люди: Господи, помилуй (*за кожним проханням*).

За принесені й освячені дорогоцінні Дари Господу помоли-мось.

Щоби людинолюбний Бог наш, прийнявши їх на святий, над-небесний і невидимий Свій жертòвник, як духовні пахощі, пос-лав нам божественну благодать і дар Святого Духа, помоли-мось.

Свящ.: Боже невимовних та прихованих таємниць! Володіючи незчисленними скарбами мудрості та знання, Ти відкрив нам звершення цієї служби і за великим Твоїм людинолюбством по-ставив нас, грішних, приносити Тобі дари й жертви за наші гріхи та провини народу, вчинені свідомо чи несвідомо. Сам, невиди-мий Царю, діла Якого великі й незбагненні, славні, надзвичайні й незліченні, поглянь на нас, недостойних рабів Твоїх, що, не-мов перед Твоїм херувимським престолом, стоїмо перед цим святим жертовником, на якому єдинородний Твій Син і Бог наш, Величний та Могутній, таємниче перебуває у Божественних

Дарах цих, що лежать перед нами. Омий нас і Твій вірний народ від усякої нечистоти, душі й тіла всіх нас освяти невід'ємним освяченням, щоби ми причастившись цих божественних Святинь з чистою совістю, неосоромленим обличчям і просвітленим серцем, мали через них життя та з'єдналися з Самим Христом Твоїм, істинним Богом нашим, Який сказав: «Той, хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, у Мені перебуває, і Я в ньому»; щоби завдяки слову Твоєму, Господи, що живе й діє в нас, ми стали храмом Пресвятого Твого Духа, Якому належить поклоніння, і щоби позбавилися всякої диявольської підступності, яка діє у справах, словах або думках, і досягли обіцяних нам благ з усіма святими Твоїми, що від віку Тобі догодили.

І сподоби нас, Владико, безбоязно і неосудно, насмілюватися називати Тебе, Небесного Бога, Отцем, і промовляти:

Люди: Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі! Хліб наш насущний дай нам сьогодні, і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим; і не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого.

Свящ.: Бо Твоє є Царство, і сила, і слава, Отця, і Сина, і Святого Духа, нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Свящ.: Мир усім. **Люди:** І духові твоєму.

Дияк.: Голови наші вклонімо перед Господом. **Люди:** Тобі, Господи.

Свящ.: Боже, Ти єдиний благий і милостивий; Ти живеш на висотах Небесних, але звертаєш увагу й нас земних! Зглянься милостивим оком на весь народ Твій і збережи його, і сподоби всіх нас неосудно причаститися цих життєдайних Твоїх Тайн; ось бо перед Тобою ми схилили свої голови, чекаючи від Тебе багатой милості.

Заради благодаті, щедрот і людинолюбства єдинородного Сина Твого, з Яким і Ти благословенний, разом із Всесвятим, Благим і Животворчим Твоїм Духом, нині й повсякчас, і на віки віків.
Люди: Амінь.

Свящ.: Поглянь, Господи Ісусе Христе, Боже наш, від святої оселі Твоєї і з престолу слави Царства Твого, і прийди, щоби освятити нас — Ти, що на небі з Отцем сидиш і тут з нами невидимо

перебуваєш! І сподоби нас отримати з могутньої Твоєї руки пречисте Тіло Твоє і чесну Кров, і передати всьому народові.

Поки священик промовляє цю молитву, диякон, стоячи на солі перед образом Спасителя, опоясується орарем навхрест, священик і диякон, кожний на своїм місці, тричі вклоняються, промовляючи про себе: «Боже, милостивий будь до мене, грішного.»

Коли священик простягає руки щоб звершити святе Піднесення, диякон виголошує: «Будьмо уважні» і входить південними дверима у вівтар.

Священик возносить Ранішосвячений Агнець

Свящ.: Предвічне Слово, Єдинородне і Єдиносущне Отцю і Святому Духові! Прийми наше славослів'я як величну і безкровну жертву, як безмовну трисвяту пісню, що співають серафими та херувими, з якими разом служачи, проголошуємо: Ранішосвячена Святиня – для святих.

Друга половина Царських врат завішується катапетасмою.

Люди: Єдиний Святий, Єдиний Господь, Ісус Христос, на славу Бога Отця. Амінь. **причасний:** Скуштуйте, і пізнайте, який добрий Господь. Алилуя!

Диякон входить у святий вівтар і, ставши праворуч священика, промовляє: Розломи, владико, Святий Хліб.

Священик розламає Святий Хліб з великою увагою й побожністю на чотири частини й промовляє:

Розломлюється і розділюється Агнець Божий, розломлюваний і неподільний, що завжди споживається і ніколи не вичерпується, а причасників освячує.

Священик вкладає частину з написом ІС до святої чаші, промовляючи: Нині, Господи, ми знаменуємо Чашу цю Тілом Христа Твого і молимося: хай буде звершене змішання Святого Тіла із вином, щоб як, із Пречистого Тіла Агнця Непорочного від проколенням списом вишла Кров, так само і нині, волею Твоєю, освяти Чашу цю Дорогоцінним Тілом, і Духом Святим наповни її відкупительною Кров'ю Сина Твого, і ми змогли через споживання Святинь Твоїх освячуватися і в Тобі перебувати, а Ти – у нас»

Диякон вливає теплоту до чаші.

Диякон після причастя малим покрівцем накриває Чашу, а на Дискос кладе складений воздух, звіздицю, копіє, ложечку і другий покрівець, тричі вклоняється, відкриває катапетасму і відчиняє Царські врата. Вклонившись побожно один раз, диякон бере від священика святу чашу, підходить до Царських врат, звертається до народу і, підносячи чашу, виголошує:

Зі страхом Божим, вірою і любов'ю приступайте!

Люди: Благословлю Господа повсякчас, хвала Його в устах моїх.

Тіло і Кров Христові на відпущення гріхів і життя вічне.

Причастивши вірних, священник, благословляє людей Чашою та виголошує: Спаси, Боже, людей Твоїх і благослови насліддя Твоє.

Люди: Хліб небесний і Чашу життя скуштуйте, і пізнайте, який добрий Господь. Алилуя, алилуя, алилуя!

Подячна ектенія

Диякон, вийшовши північними дверима і ставши на звичайному місці, виголошує:

Встаньмо, будьмо уважні! Прийнявши божественні, святі, пречисті, безсмертні, небесні й животворчі, величні Христові Тайни, достойно подякуймо Господу.

Люди: Нехай сповняться уста наші хвалою Тобі, Господи, щоби ми оспівували славу Твою, бо Ти сподобив нас причаститися святих Твоїх, божественних, безсмертних і животворчих Таїн. Збережи нас у Твоєму освяченні, щоби весь час навчалися правди Твоєї. Алилуя, алилуя, алилуя!

Під час співу священник кадить Святі Дари, потім бере Чашу та знаменує нею народ, тихо промовляючи,: «Благословенний Бог наш завжди, нині й повсякчас, і на віки віків.» Тоді відходить до проскомидійного столу і ставить там Дари.

Дияк.: Увесь цей день провести свято, мирно й безгрішно попросивши, самих себе та один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо. **Люди:** Тобі, Господи.

Священик, згорнувши антимінс, бере Євангеліє у руки і, тримаючи прямо, вголос молиться:

Дякуємо Тобі, Спасителю всіх Богові, за всі блага, що Ти дарував нам, і за причастя святому Тілу та Крові Христа Твого! І молимо Тебе, людинолюбний Владико: збережи нас під покровом крил Твоїх і даруй нам до останнього нашого подиху достойно причащатися Святиням Твоїм, на просвітлення душі й тіла, і на успадкування Царства небесного.

Виголошує закінчення молитви, роблячи Євангелієм над антимінсом знак хреста.

Бо Ти єси освячення наше, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди: Амінь.**

Свящ.: З миром вийдемо. **Люди: В(о) ім'я Господнє.**

Священник бере напрестольний хрест і виходить із вівтаря та повертається на звичне місце, де перебуває до кінця служби.

Дияк.: Господу помолимось. **Люди: Господи, помилуй.**

Заамвонна молитва

Свящ.: Царю віків і Творче всього видимого і невидимого, Христе Боже наш! Через невимовне Твоє до нас милосердя, добровільно Себе Самого принизив, щоб бути людиною як ми у всьому, крім гріха. Не залишивши лона Отця, але прийшовши у не природним стані Свого Божества і Царства, зубожілу нашу природу прийняв Ти, бажаючи постраждати і померти за нас, та стражданнями і смертю звільнити рід наш, колись засуджений власним гріхом. Але зажадавши перетерпіти Свої страждання, і заради них прийшов, словом сили Своєї, Владико, висушив Ти безплідну смоківницю, тим самим провістив погибель юдеїв через їх невіру і гріхи. Нас же, хто вклоняється і визнає Твою владу, сподоби, Господи, принести Тобі віру чисту і непорочну, помножену благими справами та здійсненням чеснот. Аромат страждань Твоїх вклавши в наші члени, зроби нас і причасниками слави воскресіння Твого. Благослови людей Твоїх, що прийшли до поклоніння Твоєму Хресту і Животворящого Воскресіння. І Твого Царства причасниками всіх нас зроби, молитвами благословенної Твоєї Матері, нашої ж Владичиці, і заступництвом всіх святих Твоїх. Бо Твоя є слава і Твоє є вічне Царство з Безначальним Твоїм Отцем і Пресвятим і Благим і Животворящим Твоїм Духом, нині і повсякчас і на віки віків.

Люди: Амінь. Нехай буде благословенне ім'я Господнє віднині і довіку **(тричі)**

Поки священник виголошує заамвонну молитву, диякон стоїть справа від священника, схиливши голову та тримає свій оранжир аж до кінця молитви. Потім священник поклавши руку на голову диякона читає молитву на споживання святих Дарів:

Дяк.: Слава і нині. Читає 33-й псалом.

Благословлю Господа на всякий час,/ завжди хвала Йому в устах моїх.

Господом буде хвалитися душа моя;/ нехай почують вірні і звеселяться.

Величайте Господа зі мною,/ і прославмо ім'я Його всі разом.

Я шукав Господа, і Він почув мене/ і від усіх скорбот визволив мене.

Приступіть до Нього й просвітяться,/ і лиця ваші не осоромляться.

Ось убогий блавав, і Господь почув його/ і від усіх скорбот спас його.

Ангел Господній охороняє тих,/ що бояться Його, і визволяє їх.

Споживайте і побачите, що благий Господь./ Блажен муж, що уповає на Нього.

Бійтеся Господа, [всі] святі Його,/ бо не знають нестатку ті, що бояться Його.

Багаті зубожіли і зголодніли,/ а ті, що шукають Господа, не будуть позбавлені всякого блага.

Прийдіть, діти, послушайте мене,/ я страху Господнього навчу вас.

Хто з людей бажає жити/ і бачити дні благі —

Стримуй язик свій від зла,/ і уста твої нехай не будуть облесливі.

Ухиляйся від всього злого і роби добро, будь мирний і пильний того.

Очі Господні звернені до праведних, і вуха Його до молитви їх.

Лице ж Господнє проти тих, що чинять зло, щоб знищити з землі й пам'ять про них.

Взивали [праведні], і Господь почув їх і від усіх скорбот визволив їх.

Близько Господь до скорботних серцем, і смиренних духом Він спасає.

Багато скорбот у праведника, та від усіх них визволить його Господь.

Господь охороняє всі кості їх, і ні одна з них не зламається.

Смерть же грішників люта, і ті, що ненавидять праведного, загинуть.

Господь визволить душі рабів Своїх, і не загине ніхто з тих, що уповають на Нього.

Після читання псалма священник благословляючи людей хрестом, виголошує:

Благословення і милості Господні нехай прийдуть на вас, за Його Божественною благодаттю і людинолюбством, завжди: нині й повсякчас, і на віки віків! **Люди: Амінь.**

Свящ.: Слава Тобі, Христе Боже, надіє наша, слава Тобі.

Люди: Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь. Господи, помилуй (**тричі**). **Благослови.**

Відпуст

Свящ.: Христос, Істинний Бог наш, що йде на добровільні муки ради нашого спасіння, молитвами Пречистої Своєї Матері, святого Апостола і Євангеліста Марка, святителя Амвросія Медіоланського і святих первомучеників Аквілейських: святителя Єрмагора і диякона Фортуната; святого отця нашого Григорія Великого, Папи Римського; святих і праведних богоотців Іоакима та Анни; і всіх святих, нехай помилує і спасе нас, як Благий і Людинолюбний! **Люди: Амінь.**

І співають многоліття. Святійших патріархів православних/ і Архієпископа нашого Полікарпа, митрополита Італійського,/ настоятеля, братів і сестер святого храму цього,/ і всіх православних християн/ сохрани, Господи, на многая і благая літа.

У Великий вівторок на Утрні

Тропар після 1-шого антифону, глас 8.

цсм. Се Жєніх грядєт в полўнощї, / і блажєн раб, єгójє обрѣщєт бдѣща: / недостójн же пѣки, єгójє обрѣщєт унївѣюща. / блудї ўбо душє моя, / не сном отяготїся, / да не смєртї прѣдана бўдєши, / і Цѣрствїя внє затворїшися, / но воспрѣяні зовўщи: / Свят, Свят, Свят єсї Бójє, / Богородицєю помїлуй нас. (3)

укр. Ось, Жєних приходить опівночі, / і блаженний той раб, кого знайдє Вїн пильним, / але, навпаки, недостойний той, кого Вїн знайдє безтурботним. / Дивись же, душе моя, / не будь сном переможєна, / щоб на смєрть тєбє не було вїддано, / і поза Царством тєбє не було замкнєно, / але опам'ятайся, взиваючи: / свят, свят, свят єси, Божє, Богородиці ради помилуй нас!

Сїдальний після першого антифону, глас 4.

З любов'ю, браття, приймємо Жєниха, / свої свїтильники приготувавши, / сяючи добрими справами і живою вірою, / щоб нам, як розумним Господнім дївам, / бути готовими увїйти з Ним на весїлля, / бо Жєних як Бог подає всїм нам у дарунок вїнець неплїнний. Слава і нинї: той самий

Другий антифон – прокімен, у вівторок із 63 псалма

Дяк: Слово Твоє свїтильник - освїчує воно стєжки мої. *Люди повторять приспів після кожного стиха.* Слово Твоє свїтильник....

1 Як я люблю Закон Твій, Господи! / Розмірковую про нього цілими днями. Заповіді Твої завжди переді мною, / ними Ти зробив мене мудрішим за ворогів моїх.

2 Я зло обходив далекою дорогою, / щоб слїдувати законам Твоїм. Не відступлю від законів Твоїх, / бо Ти сам навчив їх мене.

3 Моє життя постійно в небезпєці, / але я не забуваю настанов Твоїх. Нечестиві хотїли зловити мене в сїть, / але я не ухилявся від заповідей Твоїх.

4 Я - Твій слуга, зроби мене мудрим, / щоб я пізнавав заповіді Твої. Прийшов час діяти для Тебе, Господи,/ бо закон Твій зневажили.

5 Твої заповіді полюбив більше коштовностей,/ цінніші вони для мене ніж золото й діаманти. Через це я підкоряюсь настановам Твоїм/ і всяку дорогу неправедну зненавидів.

6 Заповіді Твої дивовижні, / тому береже їх душа моя. Проголошення слів Твоїх світло дає,/ і мудрими робить простих людей.

7 Спрямуй мої ноги згідно зі, словом, Своїм, / — хай не опанує мною ніяке беззаконня. Визволи мене від осуду людей,/ і зможу зберігати настанови Твої.

8 Осяй слугу Свого світлом лиця Твого/ і навчи мене жити по законам Твоїм. Потоками біжать сльози з очей моїх,/ тому що люди не зберігають закон Твій.

Сідальний після другого антифону, глас 4.

Слово Боже світильники наші запалює,/ віра джерелом олії у них стає,/ добрі справи на весілля до Жениха йти спонукають,/ Благодать Духа Святого всю нестачу доповнює,/ тож поспішімо вірні до Небесної світлиці,/ поки ще відкриті двері бенкету весільного. **Слава і нині: той самий**

Третій антифон- читання із книги пророка Ісаї, гл. 25 Рефлексія

Після третього антифону Кондак і ікос

Кондак, глас 2: Про годину конечну помисли, душе, / і долі немудрих дів уникай, / і над даним тобі талантом попрацюй, нещасна,/ пильнуй взиваючи: / «Нехай не залишимося ми поза шлюбною світлицею Христовою!»

Ікос: Чому сумуєш, душе моя нещасна? / Чому мрієш лише про тимчасові марні клопоти?/ Чому піклуєшся про скороминуче?/ Остання година вже надходить,/ і належить нам розлучитися з тим, що маємо./ Доки ще є час, прокинься, взиваючи:/ «Згрішила я перед Тобою, Спасителю мій,/ не позбав мене участі у весільному бенкеті Твоєму, як немудрих дів,/ але як милосердний Господь, змилосердсья, зі страхом взиваю:/ нехай не залишуся поза шлюбною світлицею Христовою.

Пісня 8

Ірмос: Наказу тирана не підкорившись, / благочестиві три юнаки, у піч вкинуті були, / прославляли Бога, співаючи: / «Благословляйте, творіння Господні, Господа!»

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Недбальство далеко від себе відкиньмо / і сяючими світильниками безсмертного Жениха-Христа піснями зустріньмо / взиваючи: «Благословляйте, творіння Господні, Господа!»

Всі ви, хто здобули талант від Бога, / у міру сил примножуйте олію благодаті/ за допомогою Христа, Який і обдарував вас, / невинно співаючи: «Благословляйте, творіння Господні, Господа!» **Слава і нині.**

Ірмос: Наказу тирана не підкорившись...**«Чеснійшу» не співаємо!**

Пісня 9

Ірмос: Невмістимого Бога в лоні Ти вмістила/ і радість світові породила;/ тож Тебе оспівуємо, Богородице Діво.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Ученикам Ти, Благий, сказав:/ пильнуйте, бо не знаєте, в який час прийде Господь,/ щоб воздати кожному.

У друге Твоє і страшне пришествя, Владико,/ приєднай мене до овець, що праворуч від Тебе зібрані,/ покривши безліч моїх гріхів. **Слава і нині.**

Хвалимо, благословляємо, поклоняємось Господу, оспівуємо і прославляємо по всі віки.

Ірмос: Невмістимого Бога в лоні Ти вмістила... **Робимо великий поклін**

На хвалитних

Глас 1: У світле зібрання святих Твоїх не увійде, недостойний:/ бо якщо й насмілиться прийти на весільний бенкет,/ одежа його викриє, бо не в такій ідуть на весілля;/ і зв'язаним викинуть його від ангелів./ Тож укріпи віру в мені, Господи,/ і даруй перемогу над моїми пристрастями, Людинолюбний. **Двічі**

Слава: Глас 2: Якщо будемо дрімати у душевній недбалості/ то не придбаємо світильника, що горить побожними справами,/ і дівам нерозумним станемо подібними,/ що лише мріяли замість діяти./ Безодню милосердя Твого не закривай для нас, Владико,/ але струсивши від сну байдужості, підіймай нас/ і з мудрими дівами введи у чертог Твій,/ де голос чистий тих, що святкують і взивають безперестанно:/ «Господи, слава Тобі!»

І нині. глас 4. Почули ми, вірні,/ про осуд того, хто закопав талант/ тож не приховуймо слова Божі,/ звіщаймо людям про любов Його,/ щоб, примножити наш благодатний дар/ і увійти в радість Господа нашого.

Заамвонна молитва у Святий і Великий Вівторок

Свящ.: Отче наш, Небесний, Володарю наш і Спасителю! / Ти удостоїв нас цього дня звершувати спомин подій напередодні страждань Єдинородного Сина Твого Ісуса,/ якими Ти позбавив від мороку беззаконня немічний і грішний рід наш!/ І нині, людинолюбний Господи,/ просимо Тебе вчинити сосуди душ наших наповненими оливою Благодаті Духа Твого Святого,/ і подібно розсудливим Дівам, які примножуючи довірений їм талант,/ прикрасилися всякими добрими вчинками,/ – сподоби і нас, їх наслідуючи,/ увійти на Весілля Небесного Жениха,/ почувши величний і жаданий голос Сина Твого:/ «Прийдіть, благословенні Отця Мого, і заходьте на свято приготоване вам у Царстві Небесному, і перебувайте з Нами на віки вічні.

Люди: Амінь.

У Великий вівторок на Вечірні із ЛНД

Священник звершує проскомідію перед службою.

Дяк починає: Молитвами святих отець наших... Царю Небесний, Трисвятоє по Отче наш

Прийдіте, поклонімся цареві нашому – Богу.

Прийдіте, поклонімся Христові, цареві нашому – Богу.

Прийдіте, поклонімся і припадім до самого Господа Ісуса Христа – царя і Бога нашого.

Псалом перед початком *Псалом 85 (або інший згідно звичаю)*

Нахили вухо Своє, Господи, і вислухай мене, — бо бідний я та нужденний. Охороняй життя моє, я присвятив його Тобі. Врятуй слугу Свого, Боже мій, бо надіюся лише на Тебе. Господи, помилуй мене, цілий день я взиваю до Тебе. Даруй радість слугі Твоєму, бо Тобі, Владико, я життя своє довіряю. Владико, Ти добрий і готовий прощати, багатий милістю для всіх, хто призиває Тебе. Господи, вислухай молитву мою і будь уважний до голосу благання мого. У день скорботи моєї я кличу до Тебе, бо Ти почуєш мене. Немає подібного до Тебе між богами людськими, Господи, не порівняти діяння, Твої. Усі народи, які Ти створив, прийдуть і поклоняться перед Тобою, Владико, і прославлять ім'я Твоє. Бо Ти великий Бог і твориш чудеса; і не існує іншого. Провадь мене, Господи, дорогами Своїми, і ходитиму за правдою Твою. Вклади в серце моє бажання — шанувати ім'я Твоє. Величаю Тебе, Владико, Боже, мій, усім серцем своїм; Ім'я Твоє прославлятиму вічно. Бо велика милість Твоя до мене, Ти визволив душу мою із безодні пекельної. Боже, гордовиті повстали проти мене, натовпи злочинців шукають життя мого, не хочуть вони пізнавати Тебе! Але Ти, Господи, Бог щедрий і милосердний, повільний на гнів, сповнений милістю та справедливістю. Поглянь на мене та помилуй мене; дай силу Твою Слугі Своему; спаси сина раби Твоєї. Покажи явно, що Ти добрий до мене; нехай побачать ті, що ненавидять мене, і засоромляться, бо Ти, Господи, допоміг мені і втішив мене.

Сла́ва Отцю́, і Сину́, і Свято́му Ду́хові, і ні́ні, і повсякча́с, і на ві́ки ві́чні. Амінь. Аलि́у́я, али́у́я, али́у́я; сла́ва Тобі́, Бо́же! (3)

Під час читання передпочаткового псалма предстоятель, священники, диякон із Євангелієм, паламарі із свічками та кадилом виходять на церкву у призначене місце (перед тетраподом, або біля стіни у стасидії) і залишаються там до входу. Диякон кладе Євангеліє на аналой. Перед аналоєм паламарі ставлять підсвічники.

Предстоятель із священниками та дияконами тихо моляться тричі із поясними поклонами: Боже, очисти нас грішних і помилуй нас.

Далі священник промовляє звичайні молитви, тричі здіймаючи руки:

Царю Небесний, / Утішителю, Душе істини, / Іже везді сий і вся ісполняй, / Сокровище благих і жизні Подателю, / прийди і вселися в ни, / і очисти ни от всякія скверни, / і спаси, Блаже, душі наша.

Диякон голосно: Владико, благослови.

Свящ.: Благословенне царство Отця, і Сина, і Святого Духа нині і повсякчас, і на віки вічні. **Люди:** Амінь.

Світильна ектенія

Диякон: З миром Господу помолимся. **Люди:** Господи, помилуй.

Свящ.: Вічний Боже! Кущем палаючим пророку Мойсею показав Ти присутність Свою, стовпом вогненным являв Ти славу Свою давньому Ізраїлю. Син Твій став світлом для світу, і освітив шлях до Тебе, Дух Твій Святий у вигляді вогнених язиків спочив на апостолів і силу Божественну отримавши, просвітити вони всю Вселенну проповіддю Євангельською. Згадуючи ці величні благодіяння, ми з подякою приносимо Тобі жертву світла і вогню, запалюючи світильники у зібранні вірних Твоїх, і щиро молимося Тобі: прожени темряву зневіри у серцях наших, запали вірою пригаслі світильники душ наших, вогнем благодаті попали всі гріховні звички плоті нашої, щоб із радістю віддали своє життя для служіння духовного, як жертву живу, святу та приємну Богові.

Бо Ти Один достойний поклоніння Отче Небесний, разом із Єдинородним Сином, і Святим Твоїм Духом, нині, і повсякчас, і на віки вічні. **Люди:** Амінь.

Диякон: Премудрість, станьмо побожно. *Священник із свого місця благословляє людей запаленою свічкою у руці, промовляючи:* **Світло** Христове хай просвітлює всіх!

Люди, гл. 6: Світло тихе – Господь наш Ісус Христос,/ сяйво лагідне святої слави Безсмертного,/ Святого Блаженного Отця Небесного!

Дяк: Стих: Доживши до заходу сонця,/ побачивши світло вечірнє,/ оспівуємо Отця, Сина, і Святого Духа/ — Єдиного Бога.

Люди: Світло тихе – Господь...

Дяк: Стих: Достойно є у всі часи,/ прославляти Тебе голосами преподобними, Сину Божий,/ що життя всім даєш;/ тому й світ Тебе славить.

Люди: Світло тихе – Господь... *Під час співу запалюються всі світильники*

Кадильна єктенія

Диякон: Ще й ще з миром Господу помолимся. **Люди:** Гос-ди, помилуй.

Свящ.: Дим щирої жертви праведного Авеля/ був приємними пахощами для Тебе, Отче Милосердний,/ тож молимося Тобі, благослови цю жертву кадильну,/ яку із серцем сокрушенням і духом смиренням приносимо Тобі./ Не погордуй нею, і прийми запашне куріння, мов подячну молитву,/ яка підіймається до Престолу Слави Твоїї із сердець наших,/ за те, що перебував з нами протягом цього дня,/ сподобив дожити до вечора,/ і привів до храму Святого прославити милість Христа Твого. Огорни приємним ароматом віри Євангельської почуття наші,/ щоб, райський аромат відчуваючи, натхненно трудилися для Слави Твоїї.

Бо Ти Єдиний достойний поклоніння Всемогутній Бог/ - Люблячий Отець, разом із Сином Твоїм Єдинородним,/ і Духом Святим Утішителем/ і Тобі славу виголошуємо нині і повсякчас і навіки вічні. **Люди:** Амінь.

Священник (не диякон) кадить церковне зібрання починаючи із тетраподу, потім вівтар далі за звичаєм.

Господи, воззвах, гл.2 Псалом 140

Люди: Господи, воззвах к Тебі, услиши мя. / Услиши мя, Господи. Господи, воззвах к Тебі, услиши мя: / воньми гласу молення моє'го, / внегда воззвати ми к Тебі. / Услиши мя, Господи.

Да ісправиться молитва моя, / яко кадило пред Тобою, / воздіяніє руку мою / – жертва вечерняя. / Услиши мя, Господи.

І далі стихи 140-го псалма поперемінно клірики із людьми

Постав, Господи, сторожу до слів моїх,/ охороняй двері вуст моїх.

Не дай серцеві моєму/ схилитися до злих справ.

Не дай творити беззаконня зі злочинцями / і розділяти з ними задоволення їх!

Нехай покарає мене праведний у своєму милосерді й докорить мені,/ але олія грішного хай не намастить голови моєї.

Я завжди молитимусь,/ аби припинилися зlodіяння безбожних.

Коли ватажки їхні будуть скинуті зі скелі,/ тоді дізнаються люди, що мої слова були правдиві.

Немовби каміння, що розсипане на виораному полі,/ так розкидані кості грішників біля їхніх могил.

Бо на тебе, Господи, Боже, мій спрямовані очі мої;/ у Тобі знайшов я притулок, без захисту не залиш мене.

Від душевної недбалості задрімав я,/ і не придбав для Христа – Нареченого, світильника, що світить чеснотами,/ і дівам нерозумним уподібнився, у житейські клопоти занурений./ Безодню милосердя Твого не закрий для мене, Владико,/ але струсивши з мене похмурий сон недбальства,/ пробуди і з мудрими дівами введи у чертог Твій шлюбний,/ де всі друзі Твої, святкуючи Весілля Агнця,/ голосами чистими виголошують безперестанку:/ «Господи, слава Тобі!»

Збережи від капканів, для мене розставлених,/ і від пасток лиходіїв визволи мене.

Наречений, добротою прекрасніший за всіх людей,/ Ти покликав друзів Своїх на духовний бенкет до світлиці весільної;/ непристойний мій одяг, гріхами забруднений, стражданнями Твоїх зміни/ і, одежею слави прикрасивши,/ вчини мене співтрапезником Твого Царства як Милосердний.

Заплутаються грішники у власних сітях,/ а я неушкодженим вийду з біди.

Почули ми, вірні,/ про осуд того, хто закопав талант/ тож не приховуймо слова Божі,/ звіщаймо людям про любов Його,/ щоб, примножити наш благодатний дар/ і ввійти в радість Господа нашого.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Якщо будемо дрімати у душевній недбалості/ то не придбаємо світильника, що горить побожними справами,/ і дівам нерозумним станемо подібними,/ що лише мріяли замість діяти./ Безодню милосердя Твого не закривай для нас, Владико,/ але струсивши від сну байдужості, підіймай нас/ і з мудрими дівами введи у чертог Твій,/ де голос чистий тих, що святкують і взивають безперестанно:/ «Господи, слава Тобі!»

І нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Ось, тобі талант довіряє Владика, душе моя,/ зі страхом прийми дар,/ вклади у справу для Того, Хто його дав тобі,/ роздавай убогим, придбай цим друга в Господі,/ і станеш по Його правиці, коли Він прийде у славі,/ і почуєш блаженний голос:/ «Увійди, рабе, у радість Господа Твого!»/ Удостой цієї радості, Спасителю, і мене, недостойного, / за великою Твоєю милістю.

Мала ектенія

Диякон: Ще й ще в мирі Господу помолимося. **Люди:** Господи, помилуй.

Свящ.: Господи Боже наш, пом'яни нас, грішних і недостойних рабів Твоїх, коли ми призиваємо святе ім'я Твоє, і не посором нас, у надії на милість Твою, але даруй нам, Господи, тверду віру, щире покаяння, і все, що потрібно для спасіння нашого, і сподоби нас любити Тебе від усього серця, чинити у всьому волю Твою та боятися согрішити проти Тебе.

Бо Ти– добрий і людинолюбний Бог, і Тобі славу возсилаємо, через Єдинородного Сина, у Святому Твоєму Дусі, нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Антифон – прокімен, у вівторок із 63 псалма. *Всі сідають*

Дяк: Слово Твоє світильник - освічує воно стежки мої. *Люди повторяють приспів після кожного стиха.* Слово Твоє світильник....

1 Як я люблю Закон Твій, Господи!/ Розмірковую про нього цілими днями. Заповіді Твої завжди переді мною,/ ними Ти зробив мене мудрішим за ворогів моїх.

2 Я зло обходив далекою дорогою,/ щоб слідувати законам Твоїм. Не відступлю від законів Твоїх,/ бо Ти сам навчив їх мене.

3 Моє життя постійно в небезпеці, / але я не забуваю настанов Твоїх. Нечестиві хотіли зловити мене в сіть,/ але я не ухилявся від заповідей Твоїх.

4 Я - Твій слуга, зроби мене мудрим, / щоб я пізнавав заповіді Твої. Прийшов час діяти для Тебе, Господи,/ бо закон Твій зневажили.

5 Твої заповіді полюбив більше кошовностей,/ цінніші вони для мене ніж золото й діаманти. Через це я підкоряюсь настановам Твоїм/ і всяку дорогу неправедну зненавидів.

6 Заповіді Твої дивовижні, / тому береже їх душа моя. Проголошення слів Твоїх світло дає,/ і мудрими робить простих людей.

7 Спрямуй мої ноги згідно зі, словом, Своїм, / — хай не опанує мною ніяке беззаконня. Визволи мене від осуду людей,/ і зможу зберігати настанови Твої.

8 Осяй слугу Свого світлом лиця Твого/ і навчи мене жити по законам Твоїм. Потоками біжать сльози з очей моїх,/ тому що люди не зберігають закон Твій.

Під час співу антифона диякон бере благословіння у священника та йде до жертвенника, де запалює свічку, вливає в потир вино і воду, нічого не кажучи, накриває малим покривцем. На дискос кладе великий покривець, зіздицю, ложечку та копії та мовчки покриває малим покривцем. Після цього відходить на своє місце і після закінчення антифона виголошує : «Премудрість»

Паремія із книги пророка Ісаї, гл. 25

Всі сідають

Дяк.: Премудрість. **Читець:** З книги пророка Ісаї читання. **Дяк.:** Бұдьмо уважні.

Після читання вірні стають на коліна. Предстоятель співає Євангельський прокімен поперемінно із людьми і ввесь час кадить.

Свящ.: *Да ісправиться молитва моя, / яко кадило предъ Тобою, / воздіяніє руку мою / – жертва вечерня.*

Люди співають на 6-й глас: **Да ісправиться молитва моя, / яко кадило пред Тобою, / воздіяніє руку мою / – жертва вечерня.**

Свящ.: Господи, взиваю до Тебе, почуй мене; зглянься на моління моє, коли я благаю Тебе.

Свящ.: Постав, Господи, сторожу до слів моїх, / охороняй двері вуст моїх.

Свящ.: Не схили серця мого до лукавих слів, вигадувати виправдання гріхам.

Свящ.: *Да ісправиться молитва моя, / яко кадило пред Тобою.*

Люди співають: **Воздіяніє руку мою / – жертва вечерня.**

Всі встають із колін

Дияк.: І щоб сподобитися нам вислухати Святе Євангеліє, Господа Бога молимо.
Люди: Господи, помилуй (тричі).

Свящ.: Засвіти в серцях наших, людинолюбний Владико, негліне світло Твого богопізнання і налаштуй розум наш на сприйняття Твого євангельського слова. Вклади в нас і страх блаженних Твоїх заповідей, щоби ми, пристрасті тілесні подолавши, провадили духовне життя, думаючи й роблячи все угодне Тобі. Бо Ти є просвітлення душ і тіл наших, Христе Боже, і Тобі славу возсилаємо, з Безначальним Твоїм Отцем, і Всесвятим, Благим і Животворчим Твоїм Духом, нині й повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Дияк.: Премудрість! Станьмо благоговійно! Почуймо святе Євангеліє!

Свящ.: Мир усім. **Люди:** І духові твоєму.

Свящ.: Від Матфея Святого Євангелія читання. **Люди:** Слава Тобі, Господи, слава Тобі.

Дияк.: Будьмо уважні. **Диякон дає цілувати Євангеліє предстоятелю і відносить його на престол.**

Люди співають благословіння для проповідника: **Дух Святий нехай найде на тебе, / і сила Вишнього нехай осінить тебе.**

Казання

Дияк.: **З** миром Господу помолимося. Люди на кожне прохання: Господи, помилуй.

За мир Божий, що сходить з неба, і спасіння душ наших Господу помолимося.

За мир в усьому світі, за добрий стан святих Божих церков і за з'єднання всіх Господу помолимося.

За Божий дім цей і за тих, хто з вірою та благоговінням входять до нього, Господу помолимося.

За архиєпископа нашого **Полікарпа**, благочестиве пресвітерство, у Христі дияконство, церковних служителів і за весь народ Божий Господу помолимося.

За земну Батьківщину нашу, і за країну де ми живемо зараз, їх жителів, владу та військо, Господу помолимося.

За місто це і всі міста та села нашого краю, і всіх благочестивих християн, що мешкають або гостюють в них, Господу помолимося.

За всіх братів і сестер, які служать нашій церкві: доглядають і прибирають дім Божий, співають, навчають, готують їжу, Господу помолимося.

За тих, хто чесно трудиться і жертвує на справи Божі, і за весь присутній нині народ, що очікує від Тебе великої і багатой милості, Господу помолимося.

За тих, хто в дорозі, (хто на фронті,) за хворих, знесилених та поневолених, за біженців - і за спасіння всіх, Господу помолимося. (**І** за рабів Божих **імена**)

Люди : Господи, помилуй. (тричі, повільно поки читають імена)

За те, щоби визволитися нам від усякої скорботи, ненависті, небезпеки та насильства, Господу помолимося.

За блаженних і славних засновників святого храму цього, і за всіх раніше спочилих батьків, братів і сестер наших, що тут і повсюди благочестиво спочивають, Господу помолимося. (**І** за рабів Божих **імена**)

Люди : Господи, помилуй. (тричі, повільно поки читають імена)

За людей які не пізнали любові Божої, щоб Дух Святий зросив засохлі душі Своєю благодаттю, і пробудив до щирого покаяння та приєднав до Церкви вірних, Господу помолимся.

За сприятливу погоду, за врожай плодів земних і мирні часи Господу помолимося.

Заступи, спаси, помилуй і збережи нас, Боже, Твоєю благодаттю.

Увесь цей день провести свято, мирно й безгрішно/ у Господа просімо. **Люди на кожне прохання:** Подай, Господи.

Ангела миру,/ вірного провідника, охоронця душ і тіл наших/ у Господа просімо

Прощення й відпущення гріхів та провин наших/ у Господа просімо.

Доброго та корисного для душ наших,/ і миру світові/ у Господа просімо.

Залишок життя нашого/ в мирі й покаянні провести,/ у Господа просімо.

Християнського завершення життя нашого,/ безболісного, бездоганного, мирного,/ і виправдання на страшному Суді Божому/ просімо.

Пресвяту, Пречисту, Преблагословенну, славну Владичицю нашу Богородицю і Приснодіву Марію з усіма святими пом'янувши, самих себе й один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо. **Люди:** Тобі, Господи.

Господи, Ісусе Христе, Боже наш! Ти обіцяв, якщо двоє чи троє просять про щось у ім'я Твоє подати їм, прийми ж нині ці щирі благання і спільні молитви від повноти церкви про потреби наші, і за великою милістю Твоєю виконай прохання, які корисні для нас, і даруй нам в теперішньому віці пізнання Твоєї істини, а в майбутньому – життя вічне.

Бо Ти — Бог милостивий і людинолюбний, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, через Сина, у Святому Дусі, нині й повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Поцілунок миру

Диякон лицем до церковного зібрання: **З** любов'ю привітайте один одного!

Христос посеред нас! **Люди:** **І** є, і буде!

Вірні обмінюються привітаннями за звичаєм, півчі співають повільно на гл 6:

Люблю Тебе, Господи!/ Ти - сіла моя!/ Господь- міцна опора моя,/ пріхисток мій і Визволітель мій!

Вхід у вітар

Тоді промовляє диякон стиха до священника: **Ч**ас увійти у святилище, повели владико.

І йдуть до солеї. Священник, йдучи, промовляє: **Б**лагословен, хто йде в ім'я Господнє.

Диякон: Господу помолимося. **Г**осподи, помилуй.

Свящ.: **В**ладико Святий і Премилостивий! Смирено молимо Тебе: будь поблажливим до немічей служителів Твоїх. Очисти нас від всякої скверни, і наповни Благодаттю Духа Свого, щоб достойно звершили служіння Єдинородному Твоєму Сину і Богу нашому, Царю слави. Ось-бо нині Пречисте Його Тіло, перебуває на цій священній трапезі у невидимому супроводі незчисленного воїнства Небесного, дай і нам разом з ними служити Тобі і причаститися святині Сина Твого, щоб, просвітивши очі розуму, ми стали синами світла, причасниками дня вічного.

Дияк.: Премудрість. Станьмо побожно.

Свящ.: **Ч**ерез жертву Христа Твого, що з Ним благословен єси з Пресвятим і Благим і Животворчим Твоїм Духом нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** **А**мінь.

Півчі співають: **Н**ині Сили Небесні со нами невидимо служать, / се бо входить Царь Слави, се жертва тайна совершена доприноситься.

Вірою і любовію приступімо, / да причастниці жи́зни вічної будемо. / **А**ллилу́я, **а**ллилу́я, **а**ллилу́я.

Нині Сили Небесні з нами невидимо служать: ось-бо входить Цар слави, ось Жертва таємна звершена в славі проводиться.

З вірою і любов'ю приступимо, щоб причасниками життя вічного бути. Аलिлюя, алилюя, алилюя.

Поки співають «Нині Сили», диякон взявши кадило, кадить св. трапезу, жертovníк, вівтар, іконостас і народ, проказуючи тихо псалом 50. Після кадиння священник та диякон ставши перед святим престолом, тричі проказують «Нині Сили Небесні»

Диякон іде до проскомидійного столу і приносить на престол дискос та потир, нічого не кажучи і не виходячи із вівтаря.

*Паламар дзвонить дзвіночком. Всі стають на коліна, півчі перестають співати. Священник встає з колін та, з великим благовінням, бере зі св. трапези ковчег із Святим Агнцем, повертається до народу і осіняє його ковчегом, говорячи: «**Ось Цар Слави**», розвертається, ставить ковчег на св. трапезу зліва від дискосу. Потім за допомогою ложечки та копія виймає один із св. Хлібів, кладе його на дискос, закриває ковчег і відставляє на своє місце. Паламар дзвонить дзвіночком. Всі встають з колін, півчі продовжують співати.*

Священник обкаджує звіздицю і ставить її на дискосі над Святим Агнцем, потім бере великий покровець і, обкадивши їх, покриває дискос і чашу, ставить свічку перед Святими Дарами, кадить Святе Принесення.

*При виконуванні всіх цих дій священник нічого не проказує із того, що проказується на повній літургії, а тільки при кожній дії каже: **Господу помолимося; Господи, помилуй, а наприкінці — Молитвами святих отців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас.***

Священник читає молитву «Всемогутній Вічний, Боже!», віддає кадило і далі за чином. Хор закінчує співати «Нині сили»

Свящ.: Всемогутній Вічний, Боже! Незбагнений розумом і Неосяжний в любові! Ти початок і кінець буття світу, володієш життям та смертю і живеш у Світлі неприступному. Прийми нині з рук творіння Твого приношення імені Твоєму, через Пришестя Святого Твого Духа. Хай будуть вони народу Твоєму не на суд чи засудження, для зцілення гріховної природи, для наслідування вічного життя, для бадьорості та освячення, на славу та честь Тобі, Господи, через Христа Ісуса, Господа нашого, разом з Яким Тобі з Всесвятим Твоїм Духом слава на віки віків, амінь.

Коли ж проспівують «Нині Сили», священник промовляє молитву св. Єфрема Сиріна з трьома поклонами.

Господи й Володарю життя мого! Духа байдужості, метушливості, самочинства й пустомовства віджени від мене (поклон).

Дух же стриманості, смирення, терпіння й любові даруй мені, рабу Твоєму (поклон).

Так, Господи Царю! Даруй мені бачити мої гріхи й не осуджувати брата мого, бо Ти благословенний на віки віків. Амінь

(поклон). *Потім відкриті Царські врата завішують катапетасмою наполовину. Після цього диякон виходить із вівтаря і на звичайному місці виголошує:*

Дияк.: Доповнимо молитву нашу Господу.

Люди: Господи, помилуй *(за кожним проханням).*

За принесені й освячені дорогоцінні Дари Господу помоли-
мось.

Щоби людинолюбний Бог наш, прийнявши їх на святий, над-
небесний і невидимий Свій жертівник, як духовні пахощі, пос-
лав нам божественну благодать і дар Святого Духа, помолимося.

Свящ.: Боже невимовних та прихованих таємниць! Володіючи незчисленними скарбами мудрості та знання, Ти відкрив нам звершення цієї служби і за великим Твоїм людинолюбством по-
ставив нас, грішних, приносити Тобі дари й жертви за наші гріхи та провини народу, вчинені свідомо чи несвідомо. Сам, невиди-
мий Царю, діла Якого великі й незбагненні, славні, надзвичайні й незліченні, поглянь на нас, недостойних рабів Твоїх, що, не-
мов перед Твоїм херувимським престолом, стоїмо перед цим святим жертовником, на якому єдинородний Твій Син і Бог наш, Величний та Могутній, таємниче перебуває у Дорогоцінних Бо-
жественних Дарах цих, що лежать перед нами. Омий нас і Твій вірний народ від усякої нечистоти, душі й тіла всіх нас освяти невід'ємним освяченням, щоби ми причастившись цих божест-
венних Святинь з чистою совістю, неосоромленим обличчям і просвітленим серцем, мали через них життя та з'єдналися з Са-
мим Христом Твоїм, істинним Богом нашим, Який сказав: «Той, хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, у Мені перебуває, і Я в ньому»; щоби завдяки слову Твоєму, Господи, що живе й діє в нас, ми стали храмом Пресвятого Твого Духа, Якому належить поклоніння, і щоби позбавилися всякої диявольської підступно-
сті, яка діє у справах, словах або думках, і досягли обіцяних нам благ з усіма святими Твоїми, що від віку Тобі догодили.

І сподоби нас, Владико, безбоязно і неосудно, насмілюватися називати Тебе, Небесного Бога, Отцем, і промовляти:

Люди: Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі! Хліб наш насущний дай нам сьогодні, і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим; і не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого.

Свящ.: Бо Твоє є Царство, і сила, і слава, Отця, і Сина, і Святого Духа, нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Свящ.: Мир усім. **Люди:** І духові твоєму.

Дияк.: Голови наші вклонімо перед Господом. **Люди:** Тобі, Господи.

Свящ.: Боже, Ти єдиний благий і милостивий; Ти живеш на висотах Небесних, але звертаєш увагу й нас земних! Зглянься милостивим оком на весь народ Твій і збережи його, і сподоби всіх нас неосудно причаститися цих життєдайних Твоїх Тайн; ось бо перед Тобою ми схилили свої голови, чекаючи від Тебе багатой милості.

Заради благодаті, щедрот і людинолюбства єдинородного Сина Твого, з Яким і Ти благословенний, разом із Всесвятим, Благим і Животворчим Твоїм Духом, нині й повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Свящ.: Поглянь, Господи Ісусе Христе, Боже наш, від святої оселі Твоєї і з престолу слави Царства Твого, і прийди, щоби освятити нас — Ти, що на небі з Отцем сидиш і тут з нами невидимо перебуваєш! І сподоби нас отримати з могутньої Твоєї руки пречисте Тіло Твоє і чесну Кров, і передати всьому народові.

Поки священик промовляє цю молитву, диякон, стоячи на солі перед образом Спасителя, опоясується орарем навхрест, священик і диякон, кожний на своїм місці, тричі вклоняються, промовляючи про себе: «Боже, милостивий будь до мене, грішного.»

Коли священик простягає руки щоб звершити святе Піднесення, диякон виголошує: «Будьмо уважні» і входить південними дверима у вівтар.

Священик возносить Ранішосвячений Агнець

Свящ.: Предвічне Слово, Єдинородне і Єдиносущне Отцю і Святому Духові! Прийми наше славослів'я як величну і безкровну жертву, як безмовну трисвяту пісню, що співають серафими та херувими, з якими разом служачи, проголошуємо: Ранішосвячена Святина – для святих.

Друга половина Царських врат завішується катапетасмою.

Люди: Єдиний Святий, Єдиний Господь, Ісус Христос, на славу Бога Отця. Амінь. **причасний:** Скуштуйте, і пізнайте, який добрий Господь. Алилуя!

Диякон входить у святий вівтар і, ставши праворуч священика, промовляє: Розломи, владико, Святий Хліб.

Священик розламає Святий Хліб з великою увагою й побожністю на чотири частини й промовляє:

Розломлюється і розділюється Агнець Божий, розломлюваний і неподільний, що завжди споживається і ніколи не вичерпується, а причасників освячує.

Священик вкладає частину з написом ІС до святої чаші, промовляючи: Нині, Господи, ми знаменуємо Чашу цю Тілом Христа Твого і молимося: хай буде звершене змішання Святого Тіла із вином, щоб як, із Пречистого Тіла Агнця Непорочного від проколенням списом вишла Кров, так само і нині, волею Твою, освяти Чашу цю Дорогоцінним Тілом, і Духом Святим наповни її відкупительною Кров'ю Сина Твого, і ми змогли через споживання Святинь Твоїх освячуватися і в Тобі перебувати, а Ти – у нас»

Диякон вливає теплоту до чаші. Потім клірики благоговійно причащаються за звичаєм.

Диякон після причастя малим покрівцем накриває Чашу, а на Дискос кладе складений воздух, зіздицю, копіє, ложечку і другий покрівець, тричі вклоняється, відкриває катапетасму і відчиняє Царські врата. Вклонившись побожно один раз, диякон бере від священика святу чашу, підходить до Царських врат, звертається до народу і, підносячи чашу, виголошує:

Зі страхом Божим, вірою і любов'ю приступайте!

Люди: Благословлю Господа повсякчас, хвала Його в устах моїх.

Причащаючи вірних, священник промовляє: Тіло і Кров Христові на відпущення гріхів і життя вічне.

Причастивши вірних, священник, благословляє людей Чашою та виголошує: Спаси, Боже, людей Твоїх і благослови насліддя Твоє.

Люди: Хліб небесний і Чашу життя скуштуйте, і пізнайте, який добрий Господь. Алилуя, алилуя, алилуя!

Подячна ектенія

Диякон, вийшовши північними дверима і ставши на звичайному місці, виголошує:

Встаньмо, будьмо уважні! Прийнявши божественні, святі, пречисті, безсмертні, небесні й животворчі, величні Христові Тайни, достойно подякуймо Господу.

Люди: Нехай сповняться уста наші хвалою Тобі, Господи, щоби ми оспівували славу Твою, бо Ти сподобив нас причаститися святих Твоїх, божественних, безсмертних і животворчих Таїн. Збережи нас у Твоєму освяченні, щоби весь час навчалися правди Твоєї. Аلیلую, аلیلую, аلیلую!

Під час співу священник кадить Святі Дари, потім бере Чашу та знаменує нею народ, тихо промовляючи,: «Благословенний Бог наш завжди, нині й повсякчас, і на віки віків.» *Тоді відходить до проскомидійного столу і ставить там Дари.*

Дияк.: Увесь цей день провести свято, мирно й безгрішно попросивши, самих себе та один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо. **Люди:** Тобі, Господи.

Священик, згорнувши антимінс, бере Євангеліє у руки і, тримаючи прямо, вголос молиться:

Дякуємо Тобі, Спасителю всіх Богові, за всі блага, що Ти дарував нам, і за причастя святому Тілу та Крові Христа Твого! І молимо Тебе, людинолюбний Владико: збережи нас під покровом крил Твоїх і даруй нам до останнього нашого подиху достойно причащатися Святиням Твоїм, на просвітлення душі й тіла, і на успадкування Царства небесного.

Виголошує закінчення молитви, роблячи Євангелієм над антимінсом знак хреста.

Бо Ти єси освячення наше, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки віків. **Люди:** Амінь.

Свящ.: З миром вийдемо. **Люди:** В(о) ім'я Господнє.

Священик бере на престольний хрест і виходить із вітаря та повертається на звичне місце, де перебуває до кінця служби.

Дияк.: Господу помолимося. **Люди:** Господи, помилуй.

Заамвонна молитва

Свящ.: Отче наш, Небесний, Володарю наш і Спасителю! / Ти удостоїв нас цього дня звершувати спомин подій напередодні страждань Єдинородного Сина Твого Ісуса, / якими Ти позбавив від мороку беззаконня немічний і грішний рід наш! / І нині, людинолюбний Господи, / просимо Тебе вчинити сосуди душ наших наповненими оливою Благодаті Духа Твого Святого, / подібно розсудливим Дівам, які примножуючи довірений їм талант, / прикрасилися всякими добрими вчинками, / – сподоби і нас, їх

наслідуючи,/ увійти на Весілля Небесного Жениха,/почувши величний і жаданий голос Сина Твого:/ «Прийдіть, благословенні Отця Мого, і заходьте на свято приготоване вам у Царстві Небесному, і перебувайте з Нами на віки вічні.

Люди: Амінь. Нехай буде благословенне ім'я Господнє віднині і довіку (тричі)

Поки священник виголошує заамвонну молитву, диякон стоїть справа від священника, схиливши голову та тримає свій орар аж до кінця молитви. Потім священник поклавши руку на голову диякона читає молитву на споживання святих Дарів, і диякон відходить у вівтар і очищає Чашу.

Дяк читає 33-й псалом: Благословлю Господа на всякий час,/ завжди хвала Йому в устах моїх.

Господом буде хвалитися душа моя;/ нехай почують вірні і звеселяться.

Величайте Господа зі мною,/ і прославмо ім'я Його всі разом.

Я шукав Господа, і Він почув мене/ і від усіх скорбот визволив мене.

Прийступіть до Нього й просвітійся,/ і лиця ваші не осоромляться.

Ось убогий благав, і Господь почув його/ і від усіх скорбот спас його.

Ангел Господній охороняє тих,/ що бояться Його, і визволяє їх.

Споживайте і побачите, що благий Господь./ Блажен муж, що уповає на Нього.

Бійтеся Господа, [всі] святі Його,/ бо не знають нестатку ті, що бояться Його.

Багаті зубожіли і зголодніли,/ а ті, що шукають Господа, не будуть позбавлені всякого блага.

Прийдіть, діти, послушайте мене,/ я страху Господнього навчу вас.

Хто з людей бажає жити/ і бачити дні благі —

Стримуй язик свій від зла,/ і уста твої нехай не будуть облесливі.

Ухиляйся від всього злого і роби добро, будь мирний і пильний того.

Очі Господні звернені до праведних, і вуха Його до молитви їх.

Лице ж Господнє проти тих, що чинять зло, щоб знищити з землі й пам'ять про них.

Взивали [праведні], і Господь почув їх і від усіх скорбот визволив їх.

Близько Господь до скорботних серцем, і смиренних духом Він спасає.

Багато скорбот у праведника, та від усіх них визволить його Господь.

Господь охороняє всі кості їх, і ні одна з них не зламається.

Смерть же грішників люта, і ті, що ненавидять праведного, загинуть.

Господь визволить душі рабів Своїх, і не загине ніхто з тих, що уповають на Нього.

Після читання псалма священник, благословляючи людей хрестом, виголошує:

Благословення і милості Господні нехай прийдуть на вас, за Його Божественною благодаттю і людинолюбством, завжди: нині й повсякчас, і на віки віків! **Люди:** Амінь.

Свящ.: Слава Тобі, Христе Боже, надіє наша, слава Тобі.

Люди: Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь. **Г**осподи, помилуй (тричі). **Б**лагослови.

Відпуст

Свящ.: Христос, Істинний Бог наш, що йде на добровільні муки ради нашого спасіння, молитвами Пречистої Своєї Матері, святого Апостола і Євангеліста Марка, святителя Амвросія Медіола-нського і святих первомучеників Аквілейських: святителя Єрма-гора і диякона Фортуната; святого отця нашого Григорія Вели-кого, Папи Римського; святих і праведних богоотців Іоакима та Анни; і всіх святих, нехай помилує і спасе нас, як Благий і Лю-динолюбний! **Люди:** Амінь.

І співають многоліття.

Святійших патріархів православних/ і Архієпископа нашого Полікарпа, митрополита Італійського,/ настоятеля, братів і сес-тер святого храму цього,/ і всіх православних християн/ со-храни, Господи, на многая і благая літа.

У Велику середу на Утрні

Тропар після 1-шого антифону, глас 8.

Блудниця до Христа приступила,/ миром зі сльозами ноги омиваючи,/ і смороду гріхів позбавилася повелінням Божественним,/ з глибини душі покаяння приносячи,/ ученик же невдячний, благодать Твою відкидає,/ і смородом срібллюбства покрившись продає Учителя./ Збережи, Господи, від нечистоти гріховної,/ вірних, які з любов'ю взивають:/ Свят, Свят, Свят еси, Боже,/ Відкупителю наш помилуй нас!

Сідальний після першого антифону, глас 4.

Блудниця з плачем взивала, до Тебе, Милосердний, / витираючи, з вірою теплою, пречисті Твої ноги волоссям голови своєї,/ і з глибини душі стогнала:/ «Не відкинь мене і не гребуй мною, Боже мій, / але приймай мене, що каюся, і спаси як єдиний Людинолюбний. Слава і нині: той самий

Другий антифон – прокімен, у вівторок із 63 псалма

Дяк: Благословенний Господь, Бог Ізраїлю, від віку й до віку. Люди повторять приспів після кожного стиха. Благословенний Господь

1 Блаженний, хто дбає про бідного. У час неволі врятує його Господь. Господь охоронятиме його й збереже йому життя; він буде щасливим на землі. Господь не віддасть його напризволяще ворогам його.

2 Господь підтримає його, коли він хворітиме, – усю його біль Він зніме під час його хвороби.

3 Я тоді сказав: Господи, змилуйся наді мною, вилікуй мою душу, бо я згрішив перед Тобою. Мої вороги злісно говорять про мене: Коли вже помре він і зникне ім'я його?

4 А коли хто приходив відвідати мене, то розмовляв нещиро. Його серце було сповнене лицемірством. Щойно вийшовши, розголошував погане.

5 Усі мої вороги разом шепочуться, змовляючись проти мене: Смертельна хвороба впала на нього, – раз він зліг, то вже не підійметься.

6 Навіть друг мій, якому я довіряв, з яким разом їли хліб мій, повстав на мене.

7 Але Ти, Господи, змилуйся наді мною, підійми мене, – і вороги мої отримають своє і не будуть зловтішатись мною.

8 Підтримай мене, Господи, заради невинності моєї і постав мене перед Собою навіки.

Сідальний після другого антифону, глас 4.

Іуда беззаконний, / на вечері, їв з Тобою разом хліб, Господи, / і руку опускав в одну миску, / простягнув до беззаконників руки, щоб взяти срібняки; / і грошолюбством засліплений, / не злякався за ціну раба продати Тебе, Безцінного. **Слава і нині: той самий**

Третій антифон- читання із 1-ої книги Самуїла (Царств), гл. 16

Рефлексія

Після третього антифону Кондак і ікос

Кондак, глас 4: Творила беззаконня жінка зневірена, / але потоками сліз покаянних, була Тобою виправдана, Христе, / і сподобилася миром ноги пречисті помазати, / на смерть, для відкуплення гріхів, Тебе готуючи, / тому з молитвою подячною припадаємо до Тебе, Благий, / бо Ти даруєш вірним Своїм прощення провин, / як Володар і Спаситель наш.

Ікос: Жінка блудниця розпусти залишила, / і покаянням цнотливою стала, / справи ганебного гріха зненавидівши, / Домобудівництву Божому прислужилася; / Ісуса миром помазала, справжнім Месією показуючи. / Бо Христос є Цар і Первосвященик, / і мрець приготовлений до погребіння, / як про це провіщено у Писанні. / Тому з молитвою подячною славимо Тебе, Ягня Боже, / бо Ти Сам Себе добровільно приніс в жертву, / для відкуплення гріхів вірних Своїх.

Пісня 3

Ірмос: На скелі віри мене утвердивши,/ шіроко розкрив Ти уста мої проти ворогів моїх,/ бо радіє дух мій, коли співаю:/ «Нема святого, крім Бога нашого,/ і нема праведного більше Тебе, Господи!»

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Даремно синедріон беззаконних зі злим наміром збирається,/ щоб осудити Тебе, Визволителю - Христе,/ ми ж Тобі співаємо:/ «Ти – Бог наш, / і немає святого більше Тебе, Господи!»

Зла нарада беззаконників, / гординею душі наповнивши, / має намір умертвити праведного – Христа,/ бо Він викриває лицемерство їхньої релігійності,/ ми ж Йому співаємо:/ «Ти – Істинний Бог, / і немає іншого крім Тебе, Господи!» **Слава і нині.**

Ірмос: На скелі віри мене утвердивши...

Пісня 3

Ірмос: Слово тирана стало переможним,/ і семикратно піч була розпалена колись,/ але в ній юнаки не опалилися, цареве повеління зневаживши,/ але взивали: «Всі творіння Господні, оспівуйте Господа/ і прославляйте по всі віки!»

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Сльозами омиває ноги Творця,/ жінка, у гріхах винна,/ і витирає їх своїм волоссям;/ тому визволилася від скоєних у житті провин і взивала:/ «Всі творіння Господні, оспівуйте Господа/ і прославляйте по всі віки!»

Священний спомин творимо, спасіння жінки розсудливої / бо зі щирою вірою серця і потоком покайних сліз, / визнала вона гріхи без сорому,/ і очистилася у купелі Божого милосердя/ тому з радістю взивала:/ «Всі творіння Господні, оспівуйте Господа/ і прославляйте по всі віки!» **Слава і нині.**

Хвалимо, благословляємо, поклоняємось Господу, оспівуємо і прославляємо по всі віки.

Ірмос: Слово тирана стало переможним... **«Чеснійшу» не співаємо!**

Пісня 9

Ірмос: Душами чистими і неоскверненими вустами / давайте звеличимо Невинну і Пречисту Матір Еммануїла, / приносячи Сестрі нашій щиру подяку/ за Народженого Спасителя світу,/ і радісно заспіваймо: «Молися Сину своєму,/ щоб зберіг від гріховних сітей вірних Своїх! !»

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Краде нерозумний Іуда божественну благодать,/ і дар безцінний за срібло продає,/ славу царського сина на образ злочинця міняє ради грошлюбства,/ йде та говорить беззаконним князям, нещасний:/ «Скільки дасте мені, щоб я видав вам Христа,/ Якого ви шукаєте.»/ Вбережи, Господи, від гріховних сітей вірних Своїх!

О сліпе твоє срібллюбство, нерозумний! / Через нього упав у безумство жахливе, / і забув ти науку Учителя,/ що навіть світ весь душі не вартий,/ тому й, накинувши петлю на себе / у відчай сам себе ти удавив, нещасний./ Вбережи, Господи, від гріховних сітей вірних Своїх!

Слава і нині.

Ірмос: Душами чистими і неоскверненими вустами...

Робимо великий поклін

На хвалитних

Глас 6: Простягла волосся блудниця до Тебе, Господи,/ простягнув і Юда руки до беззаконників:/ одна – щоб отримати прощення,/ інший – щоб у гріх зануритися./ тому взиваємо до Тебе,/ Якого зрадили, але Який все ж визволяє нас:/ «Господи, слава Тобі!» **Двічі**

Слава: Зневірена у своєму житті, / і всім відома своєю вдачею, / миро тримаючи в руках, / приступила жінка до Тебе, закликаючи: / «Не відкинь мене, блудницю, що Народився від Цнотливої; / не зневаж моїх сліз, радосте ангелів! / Але прийми мене, що каюся,/ бо Ти не відкидаєш грішників,/ але прощення нам даєш./ Господи, слава Тобі!

І нині. глас 6. Дорогоцінне миро блудниця змішала зі сльозами / і вилила на пречисті ноги Твої, цілуючи їх, / Ти ж Володарю, від Пречистої Діви народжений, / одразу виправдав її, щире пока- яння приймаючи, / тож і нам прощення подай, / і по вірі спасіння подаруй, / бо Ти постраждав за нас, Господи, слава Тобі!

Заамвонна молитва у Святю і Велику Середу

Свящ.: Хвалимо і вдячно підносимо невимовне море Твоєї благо- даті, поклоняємося Твоєму, Христе, невимовному сходженню смиренності. Ти, Суций недосяжне Божество, і Непроступний для сил небесних – довготерпеливий зволив витримати тор- кання нечистих людських рук і цілування поганих вуст, був по- казаний поцілунком нечистих вуст зрадника, і грішної жінки до- лоні розсудливо торкалися і тримали Тебе. Знаючий серця всіх, Христе Боже наш! Сподоби і нас прогнати срібллюбні бажання, щоб разом з ними ми не впали б у глибину відчаю. Але даруй нам христолюбивий розум і сподоби нас намір наш направити до покаяння. Щоб разом з покаянням блудниці і нам отримати виз- волення від гріхів і придбати приєднання до Тебе, Сотворителя нашого. І грішне та розпусне життя допоможи нам прогнати і повністю залишити. Твої страждання в тілі нашому носити зав- жди нас сподоби. Щоб з'явитися нам причасниками і співучас- никами слави Твоєї – силою за нас Твого добровільного розп'яття, особливо ж сприятливими молитвами нашої Влади- чиці і Богородиці, і всіх святих Твоїх. Бо треба нам служити Тобі і невинно славословити Тебе, з Безначальним Твоїм Отцем і Пресвятим і Благим і Животворящим Твоїм Духом, нині і повсяк- час і на віки віків. Люди: Амінь.